

DOŚWIADCZENIE PRZESTRZENI

*o procesie tworzenia i percepcji miejsca
autoreferat*

1

KATARZYNA UTECHT

KATEDRA ARCHITEKTURY WNĘTRZ
I FORM UŻYTKOWYCH
WYDZIAŁ SZTUK WIZUALNYCH
AKADEMIA SZTUKI W SZCZECINIE

dr Katarzyna Utecht

Autoreferat „DOŚWIADCZENIE PRZESTRZENI. O PROCESIE TWORZENIA I PERCEPCJI MIEJSCA”.

Adres do korespondencji

Katarzyna Utecht
ul. Odzieżowa 3/13, 71-502 Szczecin
tel. 793 214 925
e-mail: katarzyna.utecht@akademiasztuki.eu

Pierwsze miejsce pracy

Akademia Sztuki w Szczecinie
Wydział Sztuk Wizualnych
pl. Orła Białego 2, 70-562 Szczecin
Sekretariat Wydziału Sztuk Wizualnych
Agnieszka Jankowska, pok. 106, tel.: 664 080 174
e-mail: agnieszka.jankowska@akademiasztuki.eu

Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe

Data publicznej obrony: 23.06.2015 r. / Uchwała Rady Wydziału – 23.06.2015 r.
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
Tytuł rozprawy doktorskiej: „Moduł mieszkalny – Homo Cyber Sapiens”
Badania architektoniczno-społeczne wpływu powierzchni mieszkalnych na człowieka
we współczesnym świecie z analizą i odniesieniem do lat minionych.

Promotor / dr hab. Piotr Machowiak, prof. nadzw.
Promotor pomocniczy / dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg
Recenzenci / dr hab. inż. arch. Jerzy Suchanek, prof. nadzw. (Politechnika Poznańska);
prof. Stanisław Gnacek (Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu)

Osiągnięcie projektowe aspirujące do spełnienia wymogów Ustawy

Zgodnie z wymogiem formalnym wskazuję „DOŚWIADCZENIE PRZESTRZENI. O PROCESIE TWORZENIA I PERCEPCJI MIEJSCA” (składający się ze zrealizowanego projektu wnętrza mieszkania w zabudowie wielorodzinnej w Szczecinie) jako osiągnięcie projektowe aspirujące do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 tekst jedn. ze zm.)

Wskazana uczelnia do przeprowadzenia postępowania

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii
Al. Marcinkowskiego 29, 60-967 Poznań

Posiadane dyplomy

- 2015   Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe uzyskany na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu.
Promotor / dr hab. Piotr Machowiak, prof. nadzw.
Promotor pomocniczy / dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg
Recenzenci / dr hab. inż. arch. Jerzy Suchanek, prof. nadzw. (Politechnika Poznańska);
prof. Stanisław Gnacek (Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu)
Tytuł rozprawy doktorskiej: „Moduł mieszkalny – Homo Cyber Sapiens”
Badania architektoniczno – społeczne wpływu powierzchni mieszkalnych na człowieka we współczesnym świecie z analizą i odniesieniem do lat minionych.
[termin Uchwały Rady Wydziału - 23 czerwiec 2015 r.]
- 2008   Tytuł magistra sztuki (Nagroda Marszałka Województwa zachodniopomorskiego za najlepszy dyplom projektowy w dziedzinie sztuk plastycznych) Wyższa Szkoła Sztuki Użytkowej w Szczecinie, Wydział Architektury Wnętrz i Grafiki specjalność: architektura wnętrz, dyplom zrealizowany w Pracowni Projektowania Wnętrz.
Promotor/ prof. zw. Janusz Stankowski
Recenzent/ dr hab. Andreas Guskos, prof. nadzw.
Temat pracy teoretycznej: Rewitalizacja obszarów portowych na przykładzie wybranych miast w Polsce.
Temat pracy praktycznej / projektowej: Projekt adaptacji z nadbudową starej fabryki na nabrzeżu Odry w odcinku ulicy Krzysztofa Kolumba 79-80 w Szczecinie.
[termin obrony w WSSU - 28 czerwiec 2008 r.]

Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu i pełnionych funkcjach w jednostkach naukowych / artystycznych

Akademia Sztuki w Szczecinie Wydział Sztuk Wizualnych – pierwsze miejsce pracy.

od roku akademickiego 2016/2017 do dziś – Dziekan Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie

od roku akademickiego 2015/2016 do 2016/2017 – Prodziekan Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie

od roku akademickiego 2015/2016 do dziś etat adiunkta w Katedrze Architektury Wnętrz i Form Użytkowych na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie [kierunek: Architektura Wnętrz] w tym:

2015/2016 Podstawy Projektowania Mebla – I rok, Wybrana Pracownia Projektowa 1 – IV rok, Praca Dyplomowa (licencjacka) – IV rok – na 1 poziomie studiów oraz Techniki Cyfrowe w projektowaniu – I rok – na 2 poziomie studiów.

2016/2017 Wybrana Pracownia Projektowa 1 – IV rok, Wybrana Pracownia Projektowa 2 – II i III rok, Praca Dyplomowa (licencjacka) – IV rok – na 1 poziomie studiów oraz Projektowanie Mebla – I i II rok – na 2 poziomie studiów.

2017/2018 Wybrana Pracownia Projektowa 1 – IV rok, Wybrana Pracownia Projektowa 2 – II i III rok, Praca Dyplomowa (licencjacka) – IV rok – na 1 poziomie studiów oraz Projektowanie Mebla – I i II rok – na 2 poziomie studiów.

od roku akademickiego 2012/2013 do 2014/2015 etat asystenta w Katedrze Architektury Wnętrz na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie [kierunek: Architektura Wnętrz] w tym:

2012/2013 Podstawy Projektowania Mebla – I rok, Projektowanie Mebli – II rok, Wybrana Pracownia Kierunkowa 1 lub 2 – III i IV rok oraz Pracownia dyplomowa (licencjacka) – IV rok – na 1 poziomie studiów.

2013/2014 Podstawy Projektowania Mebla – I rok, Wybrana Pracownia Kierunkowa 1 + 2 – II i III rok oraz Wybrana Pracownia Kierunkowa 1 – IV rok – na 1 poziomie studiów.

2014/2015 Podstawy Projektowania Mebla – II rok, Wybrana Pracownia Projektowa 2 – II, III i IV rok oraz Projektowe Techniki Cyfrowe – III rok – na 1 poziomie studiów.

od roku akademickiego 2010/2011 do 2011/2012 etat instruktora w Katedrze Architektury Wnętrz na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie [kierunek: Architektura Wnętrz] w tym:

2010/2011 Projektowanie Mebla – II i III rok – na 1 poziomie studiów.

2011/2012 Projektowanie Mebla – III rok oraz Ergonomia – II rok – na 1 poziomie studiów.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Wydział Sztuk Pięknych – drugie miejsce pracy.

od roku akademickiego 2018/2019 do dziś etat adiunkta w Pracowni Architektury Wnętrz w Instytucie Artystycznym na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika [kierunek: Architektura Wnętrz] w tym:

2018/2019 Projektowanie Wnętrz – IV rok, Kierunkowe Seminarium Dyplomowe – V rok – na jednolitych studiach magisterskich (planowane na rok akademicki 2019/2020 zajęcia prowadzone wraz z prof. Tsutomu Nozaki).

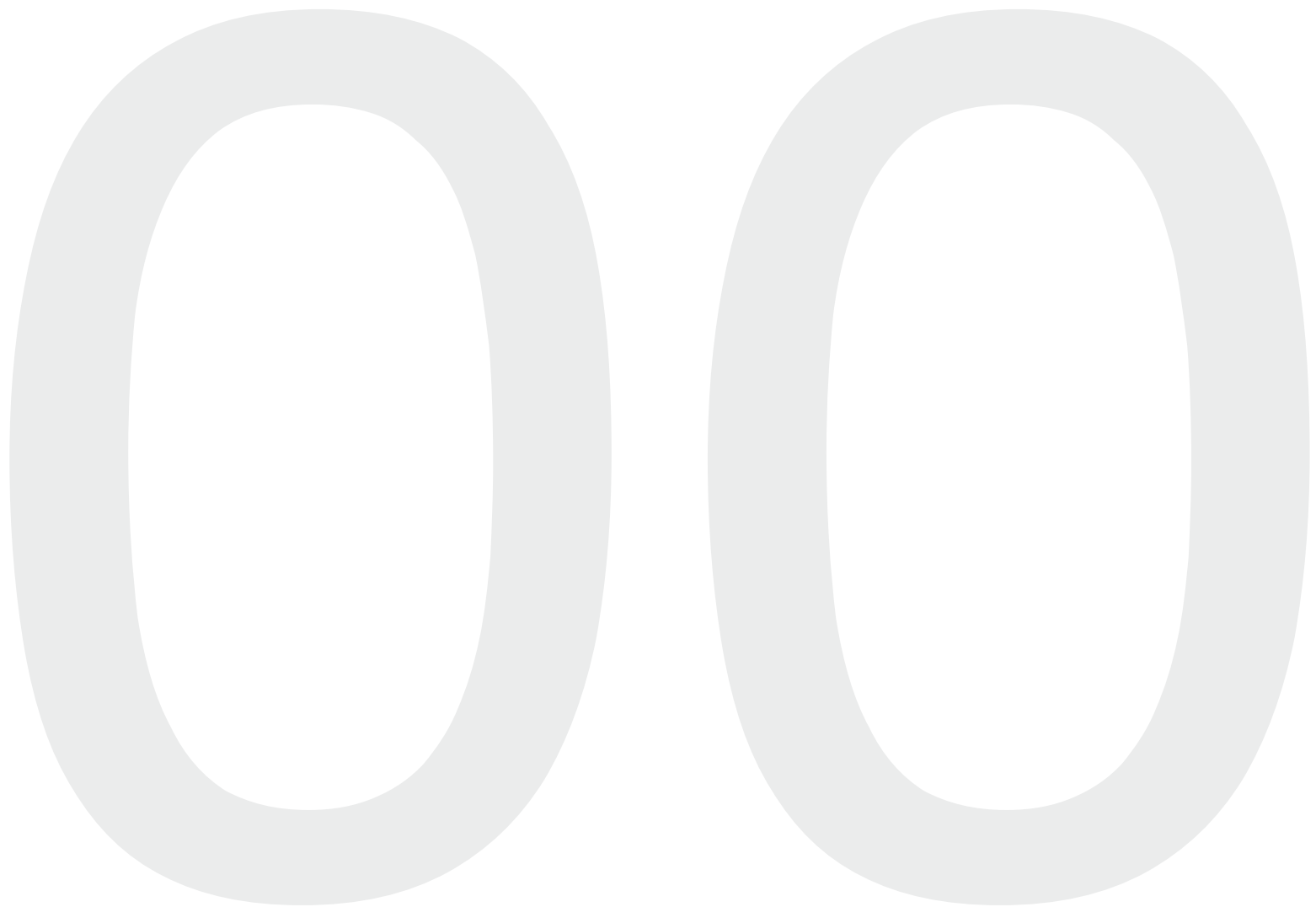

*Tworzyć architekturę to znaczy zadawać sobie pytania,
to znaczy przybliżać się do własnych odpowiedzi,
krążyć dookoła nich i odnajdywać je przy wsparciu nauczyciela.
Zawsze i wciąż.*

Peter Zumthor, Myślenie architekturą

00 - spis treści	01 - 02
01 - wykaz skrótów	03 - 04
02 - przedmowa	05 - 06
03 - wstęp	07 - 12
04 - poszukiwania artystyczne (2008-2015)	13 - 16
05 - obszar istnienia (2015-2019)	17 - 22
06 - opis projektu - dzieła	23 - 30
07 - zakończenie	31 - 34
08 - opis pracy dydaktycznej	35 - 46
09 - nota biograficzna	47 - 48
10 - źródła internetowe i bibliografia	49 - 50
11 - podziękowania	51 - 52
12 - prezentacja projektu - dzieła	53 - 118
13 - wykaz załączników	119 - 120

01

ARCHinside	Międzynarodowa wystawa projektów architektury wnętrz I mebli
AS	Akademia Sztuki w Szczecinie
AW	Architektura Wnętrz
CUBETURA	Triennale Architektury Wnętrz
CPK	Centrum Przemysłów Kreatywnych
KAWiFU	Katedra Architektury Wnętrz i Form Użytkowych
KIER.	Kierunek
PP	Politechnika Poznańska
PPM	Pracownia Projektowania Mebla
PROJ.	Projekt
UAP	Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
UMK	Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
URBICON	Autorska Pracownia Architektury Urbicon sp. z o.o. prof. Zbigniewa Paszkowskiego
WSW	Wydział Sztuk Wizualnych
WSSU	Wyższa Szkoła Sztuki Użytkowej
ZUT	Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
#STUDIUIJWSW	Kampania promująca rekrutację na Wydziale Sztuk Wizualnych stworzona przez studentów i wykładowców AS

02

Niniejsza rozprawa opracowana została na potrzeby postępowania habilitacyjnego, które zgodnie ze wskazaną przeze mnie we wniosku do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w Warszawie, jednostką organizacyjną – zaadresowana została do Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu – Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii.

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu w 2019 roku obchodzi stulecie istnienia. Uczelnia artystyczna w Poznaniu powstała w 1919 roku jako Szkoła Zdobnicza, na początku miała charakter rzemieślniczy. W roku 1921 szkoła została upaństwowiona i nazwana Państwową Szkołą Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego. Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii jest bezpośrednim spadkobiercą powstałego we wrześniu 1927 roku w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu Wydziału Architektury Wnętrz. Po II wojnie światowej w trakcie kształtowania się nowych struktur w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, Wydział Architektury Wnętrz jako samodzielna jednostka organizacyjna zaczyna formalnie funkcjonować od 1950 roku. Obecne grono pedagogów – architektów wnętrz, scenografów i artystów dzięki wyrazistym i różnorodnym osobowościom oraz wysokim kwalifikacjom, tworzy na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii dynamiczny zespół, otwarty, poszukujący wciąż nowych form realizacji programu kształcenia i działalności naukowo – badawczej. W roku 2010 uczelnia spełniła wysokie kryteria i uzyskała status Uniwersytetu Artystycznego¹.

Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii, między innymi z racji wysokiego poziomu kształcenia, jak również związania z czasem przeprowadzenia przewodu doktorskiego, jest dla mnie wymarzoną opiniodawcą w zakresie oceny mojej twórczości projektowej, której specyfikę staram się przybliżyć na kolejnych stronach autoreferatu.

Katarzyna Utecht
Szczecin, styczeń 2019

---

¹ <http://uap.edu.pl/uczelnia/wydzialy/wydzial-architektury-wnetrz-i-scenografii/>

03

Jako osiągnięcie projektowe aspirujące do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 tekst jedn. ze zm.) w dalszej części autoreferatu wskazuję projekt pt. „DOŚWIADCZENIE PRZESTRZENI. O PROCESIE TWORZENIA I PERCEPCJI MIEJSCA” (składający się z realizacji wnętrza mieszkania w zabudowie wielorodzinnej w Szczecinie).

Autoreferat jest niejako refleksją przebytej drogi projektowej, artystycznej oraz dydaktycznej i stanowi swojego rodzaju podsumowanie istoty poczynionych wyborów oraz ich konsekwencji. Jest zamknięciem kolejnego etapu rozwoju. Dla potrzeb opisanego swojej obranej życiowej drogi jako twórcy, projektanta, architekta wnętrz powrócę do początku, do czasów świadomie dokonanego wyboru kierunku studiów, przed jakim stoi każdy młody człowiek rozpoczynający kolejny etap procesu kształcenia. Mimo, iż tematem rozprawy habilitacyjnej nie jest całokształt własnych dokonań twórczych, nie jest to również autobiografia, to nieunikniony wydaje się powrót do przeszłości.

Wybór kształcenia na kierunku Architektura Wnętrz w Wyższej Szkole Sztuki Użytkowej w Szczecinie był z jednej strony podyktowany pasją, a z drugiej niejaką ochroną przed podjęciem studiów na uczelni medycznej, które to studia były sugerowane przez dążenie moich rodziców do zdobycia prestiżowego zawodu lekarza. Można zaryzykować stwierdzenie, iż stanowiło to punkt zwrotny w moim życiu. Nie mówiąc nic, postanowiłam spróbować swoich sił i zdolności manualnych na egzaminach wstępnych w dziedzinie sztuki, dostałam się na wymarzoną architekturę wnętrz. Patrząc z perspektywy czasu moja intuicja i wiedza sprawiły, że obrana samodzielnie droga, stała się całym moim życiem. Dokonany wybór okazał się namacalnym dowodem na to, iż po przebyciu wysiłku, kierując się pasją i emocjami oraz pewnego rodzaju nieświadomością, co tak naprawdę mnie czeka i czy jestem na tą drogę gotowa, mogę zbudować własną ścieżkę rozwoju naukowego i dokonać najlepszych wyborów, które w późniejszym okresie życia pozwolą mi realizować zawodowe pasje.

Już sama obserwacja i analiza wartości architektury, jej odczuwania, doprowadziły do zaznaczenia konturów mojego obszaru zainteresowań w obrębie sztuki. Własna fascynacja nad badaniem struktur architektonicznych i pogłębianie wiedzy z zakresu architektury wnętrz, a także potrzeba rozwoju naukowego stała się początkiem do realizacji marzeń. Obroniona praca doktorska, w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowej, stanowiła ekspresję własnych przekonań i sposobu wyrażenia myśli projektowej. Nadto, przeprowadzone wówczas badania architektoniczno-społeczne wpływu powierzchni mieszkalnych na człowieka we współczesnym świecie z analizą i odniesieniem do lat minionych stały się podstawą kolejnych pytań o istotę projektowania, które przy kolejnych realizacjach wnętrz mają swoje odzwierciedlenie. Zadawane pytania dotyczyły sposobu użytkowania powierzchni mieszkalnych, wykorzystywanych receptorów w odbiorze przestrzeni, jej relacji i wpływie na człowieka. Do odpowiedzi na nie przybliżam się w pracy doktorskiej. Następne projekty - w dużej mierze - są realizacją własnych fascynacji i przekonań projektowych.

Zagłębienie się w literaturze dotyczącej postrzegania przestrzeni, wykorzystywania receptorów i odczuwania wnętrza stało się kluczowe dla dalszej pracy jako projektanta. Poznanie zagadnienia związanego z problemem przestrzeni we wnętrzach i jej wpływie na człowieka odbywało się w oparciu o literaturę, jak również o zdobytą wiedzę i własne doświadczenia podczas wykonywania pracy zawodowej projektanta. Analiza idei sensu projektowania i twórczość autorytetów, takich jak Peter Zumthor, Basista Andrzej, Pallasmaa Juhani czy wielu innych, dało mi przekonanie i świadomość projektanta jako twórcy, który przez dokonane wybory podczas projektowania, buduje i daje podstawę dla codziennego życia.

Jak stwierdził Marian Mazur w publikacji *Cybernetyka i charakter* „do optymalnego stanu człowieka dochodzi się szybciej, z mniejszym trudem i w krótszym czasie od nadmiernej ogólności niż od nadmiernej szczegółowości²”.

Człowieka i jego reakcje na daną przestrzeń możemy poznać przez obserwację i działanie, nie tylko od strony psychicznej, ale również w ekspresji, w sposobie bycia, ruchu, interakcji, co w połączeniu daje spójny obraz. W celu dokonania analizy zjawiska odbioru przestrzeni, a także jego wpływie na człowieka, muszą nastąpić procesy odbioru przestrzeni przez człowieka – bodziec i reakcja. Musi zaistnieć sprzężenie między bodźcem, a reakcją. Bodźce przestrzenne i ich oddziaływanie na człowieka odbywa się w sferze odczuć psychicznych, doznań i kontakcie fizycznym, a także na płaszczyźnie elektromagnetycznej i psychotronicznej. Przez fakt, iż człowiek ma potrzebę akceptacji przestrzeni w jakiej przebywa, odbieranie bodźców przez zmysły stało się kluczowym w fazie postrzegania. Uzyskanie odpowiedzi człowieka na bodziec musi wystąpić po kwalifikacji wrażenia, doznania i właściwego uchwycenia złożoności form zawartych we wnętrzu. Nałożenie kilku elementów i rozwiązań, natłoczenie i ich nadmiar może spowodować niepokój i niechęć do przebywania w przestrzeni. Przez zaburzenie bliskości, naruszenie bezpiecznej odległości, zbyt duża ilość osób w jednym pomieszczeniu może skutkować nietolerancją, a także prowadzić do konfliktów. Doświadczenie przestrzeni odbywa się przez doznania i zmysły. Każdy człowiek posiada własny kod odbioru przestrzeni, jest to spowodowane różnym wykorzystywaniem i stanem naszych receptorów.

Sumą naszych doznań jakie płyną ze zmysłów staje się doświadczenie przestrzeni. Każdy z nas doświadczenie zdobywa w zależności od dojrzałości, wieku, intelektu i rozwoju. Doświadczać to znaczy poznawać, odkrywać, wyciągać wnioski, uczyć się. To proces złożony i uwarunkowany bodźcami odbieranymi z każdego wnętrza mieszkalnego. Przy odbiorze przestrzeni największe znaczenie ma receptor wzroku, następnie dotyk, węch i słuch. Przez swój interdyscyplinarny charakter architektura wnętrz skupia aspekty techniki, estetyki, funkcjonalności, ale również nauki socjologiczne, psychologiczne, ekonomiczne i wiele innych. Architektura zaspokaja psychospołeczne, emocjonalne, duchowe i estetyczne potrzeby człowieka. Mimo swoich głównych funkcji użytkowych, posiada także istotny aspekt, jak znaczenie i sposób wyrażania tego, kim jesteśmy, jakie mamy zainteresowania, czym się zajmujemy. W pewien sposób wnętrza mieszkalne jest wyrażeniem tego jak żyjemy. Przestrzeń mieszkalna, jej doświadczenie jest istotą, to coś pomiędzy tym co widzialne, a tym co odczuwalne, czyli gdzieś pomiędzy tym co duchowe, ideowe, a fizyczne. Zrozumienie przestrzeni i jej wpływu na psychikę, zachowanie, rozwój i zmysły człowieka stanowi istotę projektowania. Przestrzeń mieszkalna nieodłącznie wpisuje się w życie człowieka i odwrotnie, jest jej centralnym miejscem, a doświadczenie przestrzeni przez receptory wzroku, słuchu i dotyku staje się kluczowe w procesie jej odbioru. Człowiek potrafi się adaptować do określonego środowiska, które zastanie, staje się jego częścią.

² Marian Mazur, *Cybernetyka i charakter*, PIW, Warszawa 1976, strona 16.

Przestrzeń prywatna w odróżnieniu od publicznej stanowi podstawę ciągłości naszego intymnego życia, chroni indywidualność przed zagubieniem w zbiorowości, pozwala pielęgnować te więzi międzyludzkie, których nie określają reguły kariery, przepisy ruchu czy regulamin pracy, które są natomiast najsilniej nasycone uczuciami i zaufaniem, a zarazem najbardziej kruche, narażone na uszkodzenie³.

Wybrane dzieło, przedstawione i opisane w autoreferacie, to próba uchwycenia wartości architektury, jej wpływu na stan psychiczny, na postrzeganie i odbiór wnętrza, a także stan emocjonalny człowieka. Głównym celem mojej pracy projektowej jest szukanie rozwiązań projektowych aspirujących do poprawy jakości życia we wnętrzach. Obecne szybkie tempo życia, częste zmiany miejsca zamieszkania uwarunkowane między innymi poszukiwaniem pracy, zmuszają projektantów do odpowiedzi projektowej na postawione przez inwestorów wyzwania. Sprawą istotną jest, gdzie i jak mieszkamy, czy dane wnętrze jest funkcjonalne, ergonomiczne i czy zaspokaja potrzeby odbiorcy, czy stanowi tło dla przemijającego życia.

---

³ Czerwiński Marcin, *Życie po miejsku*, PIW, 1974.

04

W dniu 28 czerwca 2008 roku przyszedł czas na publiczną obronę pracy magisterskiej realizowanej w Pracowni Projektowania Wnętrz na Wydziale Architektury Wnętrz i Grafiki w Wyższej Szkole Sztuki Użytkowej w Szczecinie pod opieką promotora prof. Janusza Stankowskiego. Tematem pracy teoretycznej była *rewitalizacja obszarów portowych na przykładzie wybranych miast w Polsce*. Jej swoistym uzupełnieniem była praca praktyczna, czyli *projekt adaptacji z nadbudową starej fabryki na nabrzeżu Odry w odcinku ulicy Krzysztofa Kolumba 79-80 w Szczecinie*. Nadbudowa dotyczyła, tak ważnej dla mnie, architektury mieszkaniowej. Niedługo po obronie dowiedziałam się o nominacji pracy magisterskiej i przyznaniu nagrody Marszałka województwa zachodniopomorskiego za najlepszy dyplom projektowy w dziedzinie sztuk plastycznych. Duże znaczenie, w mojej dalszej drodze zawodowej, miał fakt podjęcia pracy w pracowni architektonicznej Doroty Kaczmarek, z którą realizowaliśmy, między innymi, projekty wnętrz sieci sklepów Vobis Digital zlokalizowanych w całej Polsce. Takowe zetknięcie się z praktyką projektową, już w trakcie trwania studiów (2006-2008) oraz pracą zespołową i współpracą ze specjalistami wielu branż, wzmocniło zdobytą wiedzę. Doświadczenia projektowe, przy realizacjach wnętrz o zróżnicowanych funkcjach, ugruntowały moją drogę zawodową, zaowocowały świadomym podejściem do roli projektanta i utwierdziły w przekonaniu, iż to właśnie praca nad architekturą mieszkaniową daje poczucie największej odpowiedzialności, któremu chciałabym poświęcić swoje zaangażowanie.

Po 2008 roku, czyli okres po ukończeniu jednolitych studiów magisterskich, to czas dużych doświadczeń projektowych i weryfikacji zdobytej wiedzy. Czteroletnia praca w Autorskiej Pracowni Projektowej Urbicon sp. z o.o. prowadzonej przez prof. Zbigniewa Paszkowskiego, prowadzącego jednocześnie Zakład Teorii Architektury, Historii i Konserwacji Zabytków w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie to czas, który pozwolił mi na poszerzenie zdobytej wiedzy, pogłębienie umiejętności, to nauka relacji z klientami i co uważam za najcenniejsze - nauka projektowania dla potrzeb użytkowników. Już w czasie pracy w Urbicon dotknęłam materii projektowania architektury realizując wizje projektowe, najczęściej i w największej ilości, użyteczności publicznej, tym samym projektując centra handlowe, biura, sklepy, gabinety, rzadziej projekty domów jednorodzinnych i wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej.

1. Dyplom magisterski - Projekt adaptacji z nadbudową starej fabryki na nabrzeżu Odry w odcinku ulicy Krzysztofa Kolumba 79-80 w Szczecinie.

Promotor dyplomu / prof. zw. Janusz Stankowski

W trakcie pracy na stanowisku asystenta głównego projektanta w Urbicon, w 2010 roku, rozpoczęłam pracę na stanowisku asystenta w Pracowni Projektowania Mebla prof. Marka Owsiana w Katedrze Architektury Wnętrz i Form Użytkowych na Wydziale Sztuk Wizualnych, czyli od początku istnienia Akademii Sztuki w Szczecinie. Warto w tym momencie wspomnieć, iż o uczelnię o profilu artystycznym w Szczecinie zabiegano od wielu lat – jednak dopiero lata 2008-2010 były dynamicznym, konsekwentnym i ciągłym dążeniem do utworzenia uczelni. W wyniku wielomiesięcznych konsultacji powstała wizja przyszłej szkoły z unikatowym w skali kraju połączeniem muzyki i sztuk wizualnych. Akademickie kształcenie w zakresie sztuk wizualnych w Szczecinie zaistniało dzięki determinacji prof. Marii Radomskiej-Tomczuk, która w 1995 roku utworzyła Wyższą Szkołę Sztuki Użytkowej i była Rektorem przez wszystkie lata WSSU. To jej pedagogzy i studenci w październiku 2010 roku w znacznej mierze utworzyli Wydział Sztuk Wizualnych. Od pierwszej inauguracji roku akademickiego 2010/2011 Akademii Sztuki w Szczecinie wiążą się moje losy z uczelnią na kolejne już 9 lat. Jest to intensywny czas ciągłych poszukiwań, zarówno mojej dalszej drogi zawodowej, jak i prywatnej.

Natomiast rok 2010 jest przełomowy z kilku względów, najważniejszym z nich jest rozpoczęcie pracy na stanowisku asystenta w PPM prof. Marka Owsiana. To istotne wydarzenie w moim życiu, które pozwoliło, w ramach realizowanego programu kształcenia, dzielić się ze studentami wiedzą i zdobytym doświadczeniem podczas pracy jako architekta wnętrz. Jest to okres intensywnych poszukiwań własnej świadomości projektanta, twórcy i dydaktyka. W kolejnym 2011 roku podejmam decyzję o otwarciu autorskiego Studia Architektury Wnętrz pod nazwą *uk-architekt*, która to decyzja zaowocowała realizacją wielu projektów, głównie wnętrz prywatnych. Praca nad rozwojem własnej pracowni projektowej i praca jako asystent w PPM pozwoliła na wszechstronny rozwój. Samodzielna już praca przy realizacji projektów i nadzorowaniu budowy z zakresu wnętrz pozwoliła na większą swobodę artystyczną i projektową. Okres ten miał bardzo duże znaczenie w budowaniu relacji projektant - odbiorca, wzbogacając nie tylko relacje interpersonalne, ale także te odnoszące się do wzajemnej komunikacji. Pracując nad projektami, z dbałością o każdy szczegół, doskonaliłam poziom wykonywanych opracowań technicznych. Przejście przez wszystkie fazy projektowania, przy jednoczesnym dbaniu o warsztat projektanta, a w późniejszym okresie - drogi twórczej, okaże się niezwykle istotne dla mojej dalszej pracy dydaktycznej. Jednoczesne uczestniczenie w zajęciach i przeprowadzanie z profesorem indywidualnych korekt pozwoliło na rozwój dydaktyczny. Rok 2014 był dla mnie ważny z dwóch powodów, po pierwsze - otwarcia przewodu doktorskiego, a po drugie - założenia wraz z mgr Pawłem Machometem bloga pod nazwą blog o meblach, w którym to opisywaliśmy najważniejsze wydarzenia z zakresu meblarstwa, wydarzeń związanych z meblami, projektantami.

Tak jak wspomniałam wcześniej, po czterech latach pracy u boku prof. Marka Owsiana, otworzyłam przewód doktorski na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. 23 czerwca 2015 roku odbyła się publiczna obrona i uzyskałam stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe. Owa praca dotyczyła przestrzeni mieszkalnej, tak ważnej dla moich poszukiwań badawczych. Miałam możliwość realizacji pracy doktorskiej pod opieką promotora dr hab. Piotra Machowiaka, prof. nadzw. oraz promotora pomocniczej dr hab. inż. arch. Agaty Bonenberg. Praca nad rozprawą doktorską była dla mnie wyrazem moich wcześniejszych poszukiwań z obszaru percepcji przestrzeni mieszkalnych, a jej tytuł *„Moduł mieszkalny – Homo Cyber Sapiens”, badania architektoniczno-społeczne wpływu powierzchni mieszkalnych na człowieka we współczesnym świecie z analizą i odniesieniem do lat minionych* - odzwierciedla złożoność podjętej w pracy problematyki. Okres poprzedzający uzyskanie stopnia doktora pozwala dotknąć materii zawodu projektanta, a także rozwinąć i zrozumieć najważniejsze aspekty pracy ze studentami. Zebrany багаż doświadczeń stanowi trzon moich dalszych poszukiwań artystycznych.

05

Ważny aspekt kształtujący moją tożsamość projektanta stanowiła współpraca z kolejno: podczas opracowania pracy magisterskiej z prof. Januszem Stankowskim, w trakcie pracy w charakterze asystentki w Pracowni Projektowania Mebla z prof. Markiem Owsianem oraz w trakcie realizowania pracy doktorskiej pod opieką promotora dr hab. Piotra Machowiaka. Mogę śmiało powiedzieć, iż spotkałam na swojej drodze mistrzów, którzy ukształtowali moją wrażliwość artystyczną. Dali impuls i zaszczytliwi we mnie chęć do dalszej aktywności na polu twórczym, naukowym oraz organizacyjnym. Wkraczając w kolejny okres mojej pracy naukowej, po zdobyciu nowych doświadczeń, nadszedł czas zmian. Po obronie pracy doktorskiej, wraz z nowym rokiem akademickim 2015/2016, pracując na stanowisku adiunkta w Katedrze Architektury Wnętrz i Form Użytkowych zostałam wybrana na prodziekana Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie.

W tym okresie - pracując u boku ówczesnego dziekana dr hab. Ireneusza Kuriaty, prof. nadzw. - brałam czynny udział w kształtowaniu struktury Wydziału. Nadto, będąc promotorem prac licencjackich, równocześnie rozwijałam prowadzoną przeze mnie Pracownię Projektowania Mebla. Warto podkreślić w tym miejscu, iż wizja kształcenia, rozumienie przestrzeni, zależności pomiędzy techniką, sztuką a architekturą wnętrz w połączeniu z unikatową interdyscyplinarnością uczelni, budują nowoczesne kierunki kształcenia - Architektura Wnętrz i Grafikę o specjalności grafika artystyczna i grafika projektowa. W takim środowisku przyszło mi zmierzyć się z nowymi wyzwaniami, wynikającymi ze współpracy z pracownikami naukowymi o różnych specjalnościach, nierzadko odmiennych od mojej własnej. Postawiło to przede mną nowe wyzwania związane z jednej strony z koniecznością koordynacji pracy organizacyjnej, a z drugiej poszerzyło moje umiejętności współpracy z innymi ludźmi, w tym zrozumienie dla ich problemów, co udało mi się również wykorzystać w pracy akademickiej ze studentami. Warto podkreślić, iż w ciągu zaledwie kilku lat istnienia Akademii Sztuki w Szczecinie Wydział Sztuk Wizualnych, wywodzący się co prawda z dawnej WSSU, ale de facto tworzony na nowo rozwijał się i powiększał, budując nowe Katedry. Obecnie w strukturze Wydziału znajdują się cztery katedry: architektury wnętrz i form użytkowych, grafiki artystycznej, grafiki interdyscyplinarnej oraz grafiki projektowej. Na Wydziale Sztuk Wizualnych prowadzimy studia I i II stopnia na kierunkach Architektura Wnętrz i Grafika Projektowa. Tak rozbudowana struktura wymaga znacznego zaangażowania od osób, którym zostało powierzone pełnienie funkcji zarówno dziekana, jak i prodziekana, ale jednocześnie daje możliwość poszerzenia zakresu zainteresowań o codzienne, inne spojrzenie na pracę wydziału, dało nowy ogląd na obszar jakim jest praca z ludźmi.

Czas ten pozwolił na obserwację ludzi, ich pracy, zainteresowań i dał jeszcze większą motywację do działania. W ten sposób, w kolejny rok akademicki, wkroczyłam z powiększonym bagażem nowych doświadczeń, już nie tylko jako architekt wnętrz, dydaktyk, ale także zastępca kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni - Wydziału. Czas ten obfitował w wielość wykonywanych zadań. Z jednej strony pełnienie funkcji administracyjnej i organizacyjnej, z drugiej zaś możliwość przekazywania wiedzy, gdyż zawsze najważniejszy punkt stanowiła dla mnie praca dydaktyczna na uczelni, co pozwoliło mi znacząco rozwinąć moje umiejętności zawodowe. Jednocześnie współpraca na różnych polach z pracownikami naukowymi wszelakich specjalności zatrudnionymi na Wydziale zwiększyła moją perspektywę jako artysty.

Budując autorskie studio architektury wnętrz – *uk-architekt*, dalej tworzyłam z pasją w znacznej mierze wnętrza mieszkalne oraz użyteczności publicznej. W autorskich projektach staram się znaleźć przestrzeń na dialog między odbiorcą, a przestrzenią, stawiając na indywidualność form, funkcjonalność i klarowność rozwiązań z odniesieniem do kontekstu i potrzeb użytkowników. Podstawą przemyśleń związanych z odczuwaniem przestrzeni mieszkalnych była moja praca doktorska. Stała się ona fundamentem własnych doświadczeń projektowych i pozwoliła na zebranie poglądów na projektowanie, tak ważnych przy kolejnych projektach i realizacjach z zakresu architektury wnętrz. Sumą tych doświadczeń było znalezienie własnej ekspresji projektowej, co miało wpływ na dalszy przebieg drogi twórczej. Kolejne projekty były poszukiwaniami znaczenia przestrzeni w kontekście jej odbioru przez człowieka.

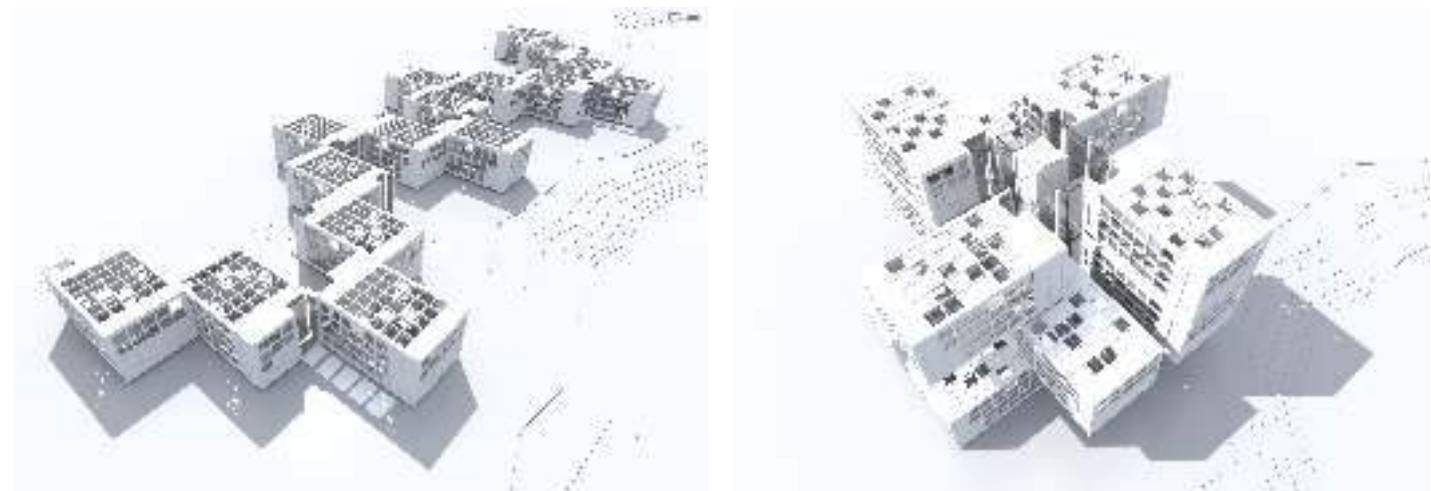
W projektowanych przez mnie przestrzeniach starałam się uchwycić związek zachodzący pomiędzy zastanymi kształtami elementów, ich kolorem, fakturą, a wpływem i relacją z użytkownikami. Kształt i forma elementów mogą być przecież różne, jak i różne może być ich postrzeganie. Percepcja wnętrz odbywa się także poza ustalonymi wymiarami, a także poza dającymi się zmierzyć zmiennymi. W użytecznym projekcie materiały inspirują, relaksują i stymulują, tworząc przestrzeń, z którą można nawiązać kontakt zarówno fizyczny, jak i emocjonalny, co pozwala na obcowanie transcendentalne z wizją autora – projektanta. Samo poszukiwanie kształtu jest powrotem do podstawowych pojęć z zakresu kompozycji jak: płaszczyzna, linia i punkt. W trakcie mojej pracy projektowej ważne jest użycie owych pojęć i ich umiejętne wykorzystywanie w trakcie tworzenia, szukanie możliwości i środków wyrazu, ekspresji oraz świadomego kreowania kompozycji. Poszukiwanie oznacza również powrót do takich elementów kompozycji jak pion czy poziom, symetria czy asymetria, rytm i harmonia, dominanta i subdominanta. Operowanie takowe pozwala na kierowanie proporcjami, będącymi podstawą odbioru przez człowieka zastanych we wnętrzu form przestrzennych. Użyty materiał może nasilić lub zniwelować żądany przez twórcę efekt. Ważnym aspektem jest dla mnie także przeznaczenie danego obiektu - kształt nabierający znamion formy w momencie umieszczenia go w ustalonej przestrzeni. Określenie miejsca to nadanie znaczenia i niejako roli, a w szerszym kontekście funkcji. Cała forma zaprojektowanego mebla czy przedmiotu użytkowego powinna być świadomą strukturą, odpowiadającą na wcześniej określone potrzeby. Za pomocą budowania przestrzeni we wnętrzach, które są częścią złożonej architektonicznej formy, usiłuję przekazać wartości ideowe, które są zjawiskiem niematerialnym, a pozwalają także zbudować relację między użytkownikiem, przestrzenią mieszkalną oraz formami przestrzennymi.

Funkcjonując z jednej strony w strukturze Wydziału, a z drugiej rozwijając swoją pracę naukową w kwietniu 2016 r. - po przeprowadzonych wyborach - zostałam wybrana do pełnienia funkcji Dziekana WSW, którą to funkcję sprawuję do dziś. Oprócz dużej nobilitacji i obdarzenia zaufaniem ze strony społeczności akademickiej, powierzenie mi owej zaszczytnej funkcji pozwoliło mi na dalsze rozwijanie jednostki, ale także zaowocowało współpracą nawiązywaną z interesariuszami zewnętrznymi, co między innymi umożliwiło odbywanie praktyk i staży studentom oraz ułatwiło dostęp do transferu nowych technologii. Nadto, w 2017 roku mając na celu chęć promocji twórczości studentów, wykładowców, razem z mgr Dominiką Zawojką i mgr Pawłem Machometem, stworzyłam *ARCHinside*, czyli międzynarodowe wydarzenie stanowiące cykl wystaw projektów architektury, architektury wnętrz oraz sztuki użytkowej, promując w ten sposób twórców z jednostek akademickich z całej polski i ze świata.

Pierwsza prezentacja odbyła się w Muzeum Sztuki Wizualnej w Heraklionie na Krecie w 2017 roku podczas 5-tego Międzynarodowego Interdyscyplinarnego Sympozjum na temat Sztuki, Nauki i Technologii - Medea 2017 i zapoczątkowała cykl wydarzeń. Rzeczoną wystawą prezentującą projekty między innymi Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie, Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Politechniki Śląskiej trwała od 1 do 8 września 2017 roku. Następnie w styczniu 2018 roku odbyła się wystawa prac ARCHinside w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Druga edycja międzynarodowej wystawy ARCHinside 2018, która odbyła się od 1 do 8 września 2018, została zaprezentowana podczas 6-tego Międzynarodowego Interdyscyplinarnego Sympozjum na temat Sztuki, Nauki i Technologii - Medea 2018 w Centrum Nauki i Technologii NOESIS w Salonikach. Był to kolejny już przegląd autorskich projektów z zakresu architektury, architektury wnętrz, projektowania przestrzeni wirtualnej oraz sztuki i form użytkowych polskich i światowych uczelni artystycznych. Wśród wyselekcjonowanych na tę wystawę projektów, oprócz wspomnianych wcześniej, znalazły się prace twórców z Włoch, Wielkiej Brytanii, czy Polsko Japońskiej Akademii Technik Komputerowych, co pozwoliło na zbudowanie szerokiego obrazu dokonań młodych, początkujących, jak i doświadczonych twórców. Polska edycja wystawy odbyła się w Galerii przy Cerkwi w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie, Galerii Rektorskiej oraz Galerii R+ w Pałacu pod Globusem. Wydarzenie, poprzez swój interdyscyplinarny charakter, stało się cyklicznym przeglądem, prezentującym projekty powstające w najważniejszych uczelniach artystycznych w kraju i za granicą. Kolejne edycje są już w przygotowaniu i czekają na realizację.

Różne światy - praca dydaktyczna, twórcza i administracyjna są dla mnie dużym wyzwaniem, ale przez charakter każdej z nich czuję, że jest to przenikająca się całość. Podczas swojej dotychczasowej pracy na różnych stanowiskach, od roku 2006 do dziś, opracowałam szereg kompleksowych projektów wnętrz, a także kilka z zakresu architektury, każdy z nich o zróżnicowanym, złożonym zakresie, z czego większość została zrealizowana. Rola przestrzeni i jej kształtowanie zdefiniowały moje kolejne projekty i opracowania wnętrz. W codziennej pracy zawsze staram się nawiązać kontakt z odbiorcami projektu, poznając potrzeby i jednocześnie budując zaufanie użytkowników. Przypomnienie, na potrzeby przedmiotowego opracowania, wszystkich projektów, w tworzeniu których brałam udział, uświadamia mi ogrom włożonej pracy i rozważań, a także przypomina o ludziach, dla których daną przestrzeń projektowałam, w tym o wielu spotkaniach, podjętych decyzjach, które wpływają na codzienność użytkowników i ich funkcjonowanie w przestrzeni.

2. Praca doktorska - „Moduł mieszkalny – Homo Cyber Sapiens”. Badania architektoniczno – społeczne wpływu powierzchni mieszkalnych na człowieka we współczesnym świecie z analizą i odniesieniem do lat minionych.

Promotor / dr hab. Piotr Machowiak, prof. nadzw.
Promotor pomocniczy / dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg

06

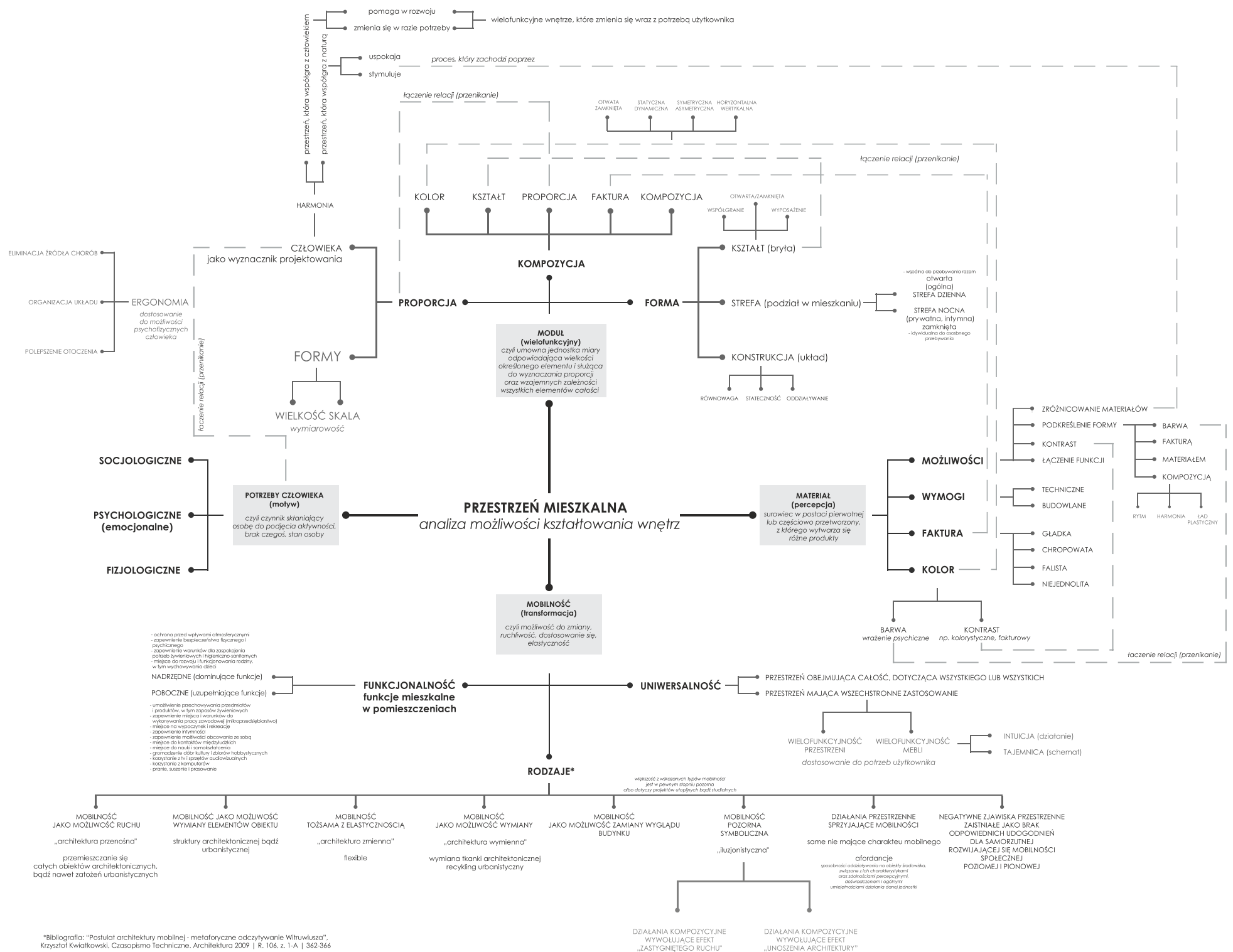
Projekt wskazany jako wybrane dzieło rozprawy habilitacyjnej, to realizacja wnętrza mieszkania. Wybór ten okazał się trudnym zadaniem. Jednak ze względu na całościowy zakres prac projektowych oraz zmian w zastanym układzie pomieszczeń i charakter wnętrza ostatecznie zdecydowałam się na wybór projektu, który przyniósł mi najwięcej satysfakcji. Projekt wnętrza mieszkania w zabudowie wielorodzinnej w Szczecinie, zrealizowany w 2018 roku, podobnie jak większość innych moich projektów, dotyczy przestrzeni mieszkalnej, tak ważnej materii dotykającej wiele osobistych aspektów. Mieszkanie to jest odpowiedzią na określone potrzeby użytkowników, nie tylko zapewniając podstawową funkcję mieszkalną, ale przede wszystkim jest realną wizją zagospodarowania przestrzeni, w której chce się pozostać i do której chce się wracać. Każdy z projektów obarczony jest pewnym zasobem kompromisów, wieloma rozmowami, często prowadzonymi do zmian względem ekspresji projektowej architekta, aż wreszcie często jest podyktowany ograniczonym budżetem. Wybrany przeze mnie projekt jest kompleksową realizacją, z największą ilością zmian w pierwotnym układzie ścian, zastanym na etapie budowy. Jest projektem z najmniejszą ilością ustępstw dotyczących kompozycji układu przestrzennego, stylistyki, kolorystyki i doboru faktur.

Doświadczać to znaczy poznawać, popełniać błędy, uczyć się. Doświadczenie jest pojęciem składającym się z wiedzy i umiejętności, tak w obserwacjach rzeczy czy wydarzeń, uzyskanych poprzez zaangażowanie w ujawnienie tych rzeczy lub wydarzeń. Historia słowa doświadczenie jest blisko związana z pojęciem eksperymentu. Przestrzeń jest jednym z fundamentalnych pojęć definiujących rzeczywistość odnoszącym się do wielu aspektów życia człowieka. Jest centrum doświadczenia, tożsamości i widzenia. Tworzenie to inaczej powodowanie powstania czegoś, składanie się na coś, stanowienie. Proces jako uporządkowany ciąg zdarzeń zachodzących po sobie pozwala na analizę rozwiązań projektowych. Percepcja jako uświadomiona reakcja narządu zmysłowego na bodziec zewnętrzny to postrzeżenie. Sposób reagowania, odbierania wrażeń pozwala zdefiniować miejsce, obszar lub punkt w przestrzeni. Sam proces projektowania, jak pisze Peter Zumtor, *opiera się na stałym współgraniu uczucia i rozumu*, rodzi wiele pytań i stawia projektanta przed szeregiem zagadnień prowadzących do takiego uporządkowania przestrzeni, które pozwoli i da użytkownikowi wymarzony komfort życia. Projektując poddaję dogłębną analizę układ funkcjonalny, rozbierając na czynniki pierwsze strefy w mieszkaniu, szukając przy tym sposobu na zapewnienie intymności i potrzebnego miejsca. Przedstawione mieszkanie jest podzielone na dwie strefy mieszkalne – dzienną (ogólną - otwartą) i nocną (prywatną, intymną - zamkniętą). W strefie dziennej, po zmianie układu funkcjonalnego, znajduje się hall, gabinet, pokój dzienny z aneksem kuchennym, następnie garderoba i łazienka. Na strefę nocną składa się sypialnia oraz pokój gościnny transformowalny w razie potrzeby z przestrzeni gabinetu. Już przy opracowywaniu pracy doktorskiej przeprowadziłam dogłębną analizę funkcji i pomieszczeń we wnętrzu mieszkalnym z uwzględnieniem stref, która to służyła przede wszystkim do weryfikacji poprawności myśli w projektowaniu, lub też miała być pomocą w poszukiwaniu i doświadczeniu przestrzeni. Taka analiza pozwoliła na uporządkowanie wiedzy i wartości podczas projektowania. Praca doktorska została zaprezentowana na najważniejszym na świecie wydarzeniu w dziedzinie designu – Salone del Mobile w czasie wystawy zbiorowej POLISH DESIGN. Tomorrow is today, w Superstudio Più zrzeszając wydziały projektowe polskich uczelni artystycznych w ramach Akademickiego Centrum Designu.

Ważny punkt podczas projektowania stanowi analiza możliwości kształtowania wnętrza, którą opracowałam na przykładzie przestrzeni mieszkalnej, w której wyznaczam cztery podstawowe kierunki poddane szczegółowej interpretacji.

*Bibliografia: "Postuląt architektury mobilnej - metaforyczne odczytywanie Witruwiusza", Krzysztof Kwiatkowski, Czasopismo Techniczne. Architektura 2009 | R. 106, z. 1-A | 362-366

PRZESTRZEŃ MIESZKALNA - analiza możliwości kształtowania wnętrza

Po analizie i dokonaniu podziału przestrzeni mieszkalnej na strefy funkcjonalne, a także po przeanalizowaniu łączenia funkcji mieszkalnych i rekreacyjnych stworzyłam schemat obrazujący możliwości kształtowania wnętrza, ukazując sposoby wyznaczania kierunków jakimi projektant może kierować się przy projektowaniu przestrzeni. Są to potrzeby człowieka i motyw, czyli czynnik skłaniający osobę do aktywności, moduły meblowe z możliwością wielofunkcyjności, materiał, i jego zróżnicowanie, pomocny w percepcji, aż wreszcie mobilność z transformacją, czyli możliwość zmiany, dostosowywania się. Ewolucja psychofizycznych i socjologicznych potrzeb człowieka ma największy wpływ na funkcje mieszkania i poszczególne jej strefy. Skoro ludzie się od siebie różnią to zakładam, że ich potrzeby są różne, chociażby styl życia, pracy i odpoczynku. Transformacja i perspektywa zmiany funkcji w razie potrzeby da użytkownikowi poczucie wygody i komfortu. Takie udogodnienie, jak na przykład zmiana układu mebli, da użytkownikowi możliwość przeprowadzenia syntezy i analizy czego oczekuje od mieszkania. Skłoni użytkownika do zastanowienia się nad swoimi potrzebami. Wielkość danej przestrzeni, nie myśląc o powierzchni, nie zależy od wielości funkcji w nim zawartych, lecz od rodzaju potrzeb użytkownika.

W trakcie pracy projektowej niezbędne stało się wzięcie pod uwagę zmysłów człowieka jako głównego wyznacznika postrzegania wnętrza. Znajomość i sposób, w jaki funkcjonują, a także poznanie obszarów, w których działają, jest ważnym warunkiem projektowania i kształtowania wszystkich form przestrzennych we wnętrzu mieszkalnym. Czynnikiem, który jest fundamentalny podczas projektowania przestrzeni mieszkalnych jest naturalny odbiór tego wnętrza, odbywający się poprzez bodźce wzrokowe, dotykowe i słuchowe. Jest to związane z najbardziej rozpowszechnionym rodzajem aktywności społecznej. Koniecznym warunkiem planowania przestrzeni mieszkalnej potrzebna jest wiedza o zmysłach. Jak zauważa antropolog Edward T. Hall w książce pt. Ukryty wymiar, można zdefiniować dwie kategorie aparatu zmysłowego: receptory przestrzenne – oczy, uszy, nos i receptory bezpośrednie – skórę, błony, mięśnie. Bardzo ważnym staje się czynnik subiektywnego postrzegania wnętrza jakim jest organizacja i interpretacja wrażeń zmysłowych, w celu zrozumienia i poznania otoczenia. Percepcja to uświadomiona reakcja narządu zmysłowego na bodziec zewnętrzny, sposób reagowania i odbierania wrażeń. Poczucie świadomości otoczenia jest związane z wyobraźnią i inteligencją. Systemy percepcyjne człowieka pozwalają na odbiór przestrzeni mieszkalnej, a także użyte w niej materiały z jakich wykonano na przykład meble bądź ściany. Ich odbiór sensoryczny pozwala zrozumieć mechanizmy działania i reakcje na bodźce. Odbiór wrażeń, postrzeganie w wąskim znaczeniu oraz identyfikacja i rozpoznawanie to etapy w procesie percepcji. Nie chodzi tylko o kolory lub ich brak, ale również o strukturę i fakturę z jakich dany przedmiot został wykonany. Użytkownik powinien czuć intuicyjnie przeznaczenie zaprojektowanej formy przez użyte materiały i kolor.

Układ funkcjonalny mieszkania powinien zmieniać się wraz z rozwojem, wiekiem i etapem życia użytkowników, przekształcając swoją strukturę tak aby zaspokoić potrzeby i upodobania osób w nim mieszkających. Właściwe rozplanowanie mieszkania, które pozwoliło na daleko idące zmiany w układzie funkcjonalnym, a także transformację, dało możliwość zaspokojenia potrzeb rodziny. I tak na przykładzie zabudowy meblowej na książki, której moduły można wymieniać, przesuwać i otwierać, dało perspektywę na pewną nadwyżkę powierzchni. Mam tu na myśli rezerwę przestrzeni do przechowywania, którą odbiorcy mieszkania mogą w każdej chwili uzyskać w łatwy sposób. Rozmiary zastosowanych modułów w każdej zabudowie meblowej znalazły odniesienie w wyposażeniu mieszkania, a mianowicie do przyjętych i rozpowszechnionych norm, wymiarów mebli, sprzętów kuchennych i pozostałych elementów wyposażenia wnętrza, które przeważnie przyjmują za podstawę wymiar 60 cm, szczególnie jako szerokość lub jego wielokrotność.

Stosunek człowieka do przestrzeni mieszkalnej można rozpatrywać na dwóch płaszczyznach; czysto użytecznej, gdzie spełnia rolę środka zaspokojenia codziennych potrzeb oraz na płaszczyźnie uczuciowej, gdzie mieszkanie jest mikrośrodowiskiem dla użytkownika i jest kształtowane stosownie do preferencji, upodobań, gustów, jednocześnie stając się częścią osobowości i ważnym elementem w życiu człowieka. Rola mieszkania jest wzajemną proporcją tych dwóch znaczeń. Na poziomie zamieszkiwania nawet minimalnej przestrzeni występują związki emocjonalne i występuje zjawisko identyfikacji z mieszkaniem, ale oczywiście przeważa podstawa użytkowa. Kluczową rolę w kształtowaniu tej proporcji odgrywa ilość czasu spędzonego w mieszkaniu. Jest więc oczywiste, iż przestrzeń, w której przebywamy najwięcej czasu musi nie tylko zaspokajać potrzeby, ale także zmysły. Wyróżniając trzy grupy potrzeb człowieka jakie muszą zostać spełnione podczas projektowania wnętrza mieszkalnego – potrzeby o charakterze socjologicznym, psychologicznym i fizjologicznym – to każda z tych grup odpowiada innym funkcjom w mieszkaniu i dotyczy innych procesów życia. Motywem w tym przypadku staje się potrzeba człowieka, która jest czynnikiem skłaniającym osobę do podjęcia aktywności.

Pojawiające się problemy projektowe, które zawsze występują przy tak złożonych realizacjach, często zostają rozwiązane już na etapie myśli koncepcyjnej. Na wstępnym etapie, wykonanie szkicu projektowanego wnętrza, stwarza możliwość wychwycenia nieścisłości lub aspektów, które będą wymagały sporządzenia rysunków szczegółowych. I tak na przykład i w tym projekcie szczegółowemu rozrysowaniu zostały poddane wszystkie elementy stałej zabudowy meblowej, począwszy od wnękowej szafy w hallu wejściowym, szafy w gabinecie, który jednocześnie może pełnić funkcję pokoju gościnnego, następnie modułowe zaprojektowanie regału na książki w korytarzu łączącym strefę dzienną i strefę nocną, tak aby pomieścić bibliotekę inwestorów, po sprzęt komputerowy schowany w wysuniętych i zamykanych sześcianach. Również całość zabudowy kuchennej wymagała szczegółowego zaprojektowania, łącznie z instalacją elektryczną i instalacją wodno-kanalizacyjną, gdyż kuchnia na etapie budowy była zaplanowana naprzeciwko wejścia. Kolejnym ważnym aspektem projektowym było kompozycyjne zaprojektowanie układu szafek przy telewizorze, które nie tylko mieszczą sprzęt audio-video, ale także ponad 400 płyt cd. Nad telewizorem w zabudowie gips-kartonowej jest ukryty podwieszony ekran, który daje perspektywę zasłonięcia całości szafek i rzucania obrazu z rzutnika umieszczonego na suficie ze schowanymi w tynkach kablami umożliwiającymi podłączenie obrazu nie tylko z komputera, ale także z telewizora lub innego sprzętu. Opracowaniu szczegółowemu należało także poddać zabudowę sufitową we wszystkich pomieszczeniach, które stanowią o charakterze projektowanego wnętrza, ukrywając nie tylko system montażowy zasłon, ale dając jednocześnie możliwość ukrycia oświetlenia ledowego, stwarzając klimat w przestrzeni mieszkalnej. Kierunek rozwiązania kolorystycznego i materiałowego w projektowanym mieszkaniu bazuje na stonowanej paletce barw - szarościach, bielach i czerniach, raczej widocznych tylko w dodatkach. Jedynymi dominującymi akcentami kolorystycznymi jest wnęka w zabudowie meblowej kuchni, grafiki w salonie i obraz nad aneksem. Taki celowy zabieg dał możliwość zwrócenia uwagi na nadrzędne aspekty architektury wnętrza mieszkalnego, tym samym eksponując formę mebli i oświetlenie.

Mam nadzieję, że podjęta próba opisu dzieła i procesu projektowego przybliży do istoty zagadnienia tworzenia i urzeczywistnionej wizji projektowej. Projekt obejmował wiele zagadnień, od zmiany układu funkcjonalnego, po zmianę i dopracowanie rozwiązań technicznych instalacji i przyłączy oraz po najważniejszy dla mnie aspekt kreacji wnętrza mieszkalnego w taki sposób, aby użytkownicy przestrzeni identyfikowali się z nią, dodając własną osobowość, a przez stworzenie całościowej wizji tła codziennego życia, czuli ze swoją przestrzenią kontakt zarówno psychiczny, jak i socjologiczny.

0

7

Magicznymi składnikami, w odczuwaniu architektury wewnątrz, jest przede wszystkim poczucie przestrzeni i świadomość tożsamości. W użytecznym projekcie materiały inspirują, relaksują i stymulują, tworząc architekturę, z którą można nawiązać kontakt zarówno fizyczny, jak i emocjonalny. To my sami tworzymy środowisko, w którym żyjemy, dlatego otoczenie powinno stymulować, zachęcać do działania. Im więcej pozytywnych emocji możemy czerpać z bliskiego otoczenia, tym bardziej jesteśmy zrelaksowani, tym lepiej dla naszej psychiki. Zbadanie i poznanie większej ilości informacji o podświadomości człowieka, jego odczuciach i o tym co doświadcza ciało i umysł w odpowiedzi na architekturę, pozwoli projektom lepiej służyć ludziom w przyszłości. Innymi słowy, poznając oddziaływanie architektury na podświadomość człowieka możliwe jest stworzenie wyjątkowej przestrzeni mieszkalnej, która nie tylko spełni wszystkie wymagania stawiane przez jednostkę w codziennym funkcjonowaniu i zrealizuje życiowe potrzeby, ale będzie tłem dla codzienności.

Subtelny związek pomiędzy zachowaniem człowieka, a otaczającym go układem przestrzennym wewnątrz i procesów jakie między nimi zachodzą, ma wpływ na doświadczenie przestrzeni i późniejszy jej odbiór. Myślę, iż nie tylko przestrzeń ma znaczący wpływ na nas, również lokalizacja i nowatorskie rozwiązania architektoniczne wpływają świadomie na odbiorcę i jego różnorodne zachowania.

Architektura wewnątrz mieszkalnych, a w szczególności ta o minimalnej powierzchni użytkowej i potrzebie największych rozwiązań funkcjonalnych, stała się moim wyznacznikiem w poszukiwaniu doświadczeń projektowych od czasów studiów. Dalsze lata ukierunkowały i uporządkowały zdobytą wiedzę, podkreślając ważność roli proporcji powierzchni mieszkania do pełnionych w nim funkcji, a także sposób odbioru przestrzeni przez człowieka. W czasach szybkiego tempa życia, ciągłych zmian, nowych potrzeb, musimy dostrzec rolę wewnątrz mieszkalnych i poprawić nie tylko rozmieszczenie stref, pełnionych funkcji, ale także poprawić ich możliwość szybkiej transformacji. Przestrzeń mieszkalna, aby czuć się w niej bezpiecznie, powinna być otwarta za dnia i bardziej prywatna, zamknięta wieczorem. Dom powinien łatwo dopasowywać się do potrzeb rodziny, powinien być dynamiczny, ożywiać się i poruszać, zmieniać się jak scenografia w przedstawieniu. Projektowanie jest procesem złożonym, tym bardziej, że dotyczy różnych naukowych płaszczyzn, dotykając przy tym wiele aspektów i rozwiązań, wykraczających poza ramy rozważań architektonicznych, już na etapie relacji projektant – odbiorca projektowanej przestrzeni.

Architektura powstaje w miejscu spotkania wewnętrznych i zewnętrznych sił funkcji i przestrzeni⁴.

Poruszane podczas pracy projektowej, już we wstępnym etapie koncepcyjnym, problemy mają na celu ukazanie istniejącego związku przyczynowo-skutkowego, do którego dochodzi pomiędzy człowiekiem, a projektowaną przestrzenią, relacją inwestor, a projektant. Poszukiwanie wartości wnętrza, dając tym samym odpowiedź podczas projektowania, ułatwiają sam proces, porządkując zdobytą wiedzę. Jednak, ażeby wyciągnąć ogólne wnioski trzeba ustalić ogólne kryterium, które pozwoli na ich sformułowanie. Wydaje się, że podstawowym kryterium w procesie projektowym są zawsze potrzeby człowieka.

---

⁴ Christian Norberg – Schulz. *Bycie, przestrzeń, architektura*, Murator, Warszawa, 2000, strona 88.

Przestrzeń jako miejsce wywołuje różne odczucia, a człowiek reaguje indywidualnie na przestrzeń w zależności od wieku, płci i samopoczucia. Architektura wchodzi w interakcję z człowiekiem. Dobrze, jeśli pobudza zmysły, aktywuje i zachęca do myślenia oraz analizy, kiedy trzeba skupia, a nie rozprasza, wycisza i jest stonowana we wszystkich zmysłowych aspektach.

Sumą moich doświadczeń w kontekście pracy architekta wewnątrz jest znalezienie odpowiedzi projektowej na dialog między użytkownikiem, a przestrzenią mieszkalną. Samo zagadnienie przestrzeni i jej roli w życiu odbiorcy zdominowało moje poszukiwania prowadząc - niezmiennie od czasów studiów – w stronę architektury i poznania człowieka. Poszukiwania znaczenia przestrzeni, jej roli w codzienności są obrazem naszej świadomości i mają bezpośredni wpływ na użytkownika. Architektura wewnątrz jest tłem dla przemijającego życia, wyznaczając przestrzeń codzienności wzmacnia poczucie tożsamości. Mówi obrazami kim jesteśmy, co czujemy, co lubimy, tym samym nadaje znaczenia przestrzeni architektonicznej, nadaje przestrzeni inny wymiar.

Jak już wcześniej wspominałam, praca doktorska pozwoliła uświadomić mi, iż architektura stanowi istotne narzędzie w procesie budowania relacji z odbiorcą poprzez kreowanie doświadczeń poza wizualnych, sensorycznych – wielozmysłowych. Architektura wewnątrz jest próbą łączenia aspektów czysto formalnych związanych z prawidłowym rozkładem funkcji, prawem budowlanym, kwestiami technicznymi, z aspektami dotykającymi sfery duchowej człowieka związanej z emocjami, zmysłami oraz psychiką. Kształt, barwa, światło, materiał, faktura to nie tylko narzędzia, za pomocą których projektant kreuje kompozycję przestrzenną, to przede wszystkim narzędzia za pomocą których tworzy atmosferę, charakter emocjonalny wnętrza. W pewnym sensie architekt wewnątrz staje się moderatorem rzeczywistości.

*Siła dobrego projektu tkwi w nas i w naszej zdolności postrzegania świata za pomocą uczucia i rozumu...*⁵

Nawiązując do powyższych słów - źródło właściwie skomponowanego projektu wynika z najważniejszego dobra – człowieka, jego potrzeb, oczekiwań, warunków fizycznych, psychicznych i sposobu funkcjonowania. Przestrzeń to idealne pole do oddziaływania na siebie zarówno osób, przedmiotów, jak i zjawisk czy mechanizmów. Spotkanie z przestrzenią to osobiste zetknięcie emocjonalne i mentalne z szeregiem procesów oraz relacji zdefiniowanych przez plan. To one stają się inspiracją do pracy projektanta, artysty.

Poprzez swój charakter, architektura wewnątrz jest codziennym doświadczaniem przestrzeni.

---

⁵ Peter Zumthor, *Myślenie architekturą*, Kraków 2010.

Po publicznej obronie pracy doktorskiej i nadaniu przez Radę Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu stopnia doktora, w dniu 23 czerwca 2015 roku na macierzystej uczelni otworzyły się przede mną nowe perspektywy dające kolejne możliwości rozwoju naukowego. Rok akademicki 2014/2015 był rokiem kończącym kolejny etap zawodowy, a więc pełnienia funkcji asystenta w Pracowni Projektowania Mebla prowadzonej przez profesora Marka Owsiana. Był to okres wytężonej pracy pedagogicznej, która dostarczyła mi szeregu doświadczeń i przyczyniła się do stworzenia więzi z pozostałymi pracownikami Katedry jak również ze studentami. Szczególną wartość przypisuję możliwości współpracy z profesorem Markiem Owsianem, która pozwoliła mi poznać tajniki pracy dydaktycznej jak i w pewnym sensie ukształtowała moją wrażliwość artystyczną. Program Pracowni Projektowania Mebla zakładał kształcenie od pierwszego roku studiów licencjackich do ostatniego roku studiów magisterskich.

Od roku akademickiego 2012/2013 powierzono mi samodzielne prowadzenie obowiązkowych dla wszystkich studentów zajęć pod opieką merytoryczną profesora Marka Owsiana tj. Podstaw Projektowania Mebla, gdzie studenci realizowali zadania w oparciu o elementy bioniki z uwzględnieniem siatki geometrycznej, badając tym samym właściwości fizyczne papieru. W oparciu o indywidualne korekty studenci realizowali ćwiczenia będące odpowiedzią na podane tematy. Jako asystentka prowadziłam także przedmiot Ergonomia (rok akademicki 2011/2012 na II roku - na pierwszym stopniu) oraz przedmiot Projektowe Techniki Cyfrowe, czyli komputerowe wspomaganie procesów twórczych (rok akademicki 2014/2015 na III roku - na pierwszym stopniu). Na kolejnych latach w Pracowni Projektowania Mebla studenci podejmowali coraz bardziej złożone tematy, zawsze zaczynając od stworzenia mapy myśli, zawierającej analizę funkcjonalną, profil użytkownika, przechodząc następnie do pierwszych szkiców koncepcyjnych i roboczych makiet w skali 1:10 stanowiących największą wartość i główny aspekt rozmów nad projektowanymi formami. Prace semestralne kończyły się realizacją plansz prezentujących zaprojektowane formy z rzutowaniem prostokątnym w skali 1:10, wizualizacją komputerową lub odręcznym rysunkiem w perspektywie lub aksonometrii oraz schematy i możliwości zmiany układu zaprojektowanych form, jeśli praca dotyczyła stworzenia mebla umożliwiającego zestawianie w różnych kombinacjach. Na zaliczeniu przedmiotu wymogiem była także makieta wykonana z modelarskich materiałów zastępczych w skali 1:10. Niektórzy ze studentów w PPM wykonywali prototypy mebli lub ich detale w rzeczywistej skali 1:1. W tym czasie powstawały także dyplomy podejmujące kompleksowe zagadnienia, rozwiązania funkcjonalne i konstrukcyjne, zarówno licencjackie, jak i magisterskie, które zdobywały liczne nagrody na ogólnopolskich konkursach.

W swojej samodzielnej pracy na stanowisku kierownika Pracowni Projektowania Mebla wspominam niekiedy korekty i rozmowy ze studentami – często wykraczające poza działalność twórczą w zakresie wzornictwa – którzy poszukiwali własnych projektowych środków wyrazu myśli i idei. Od roku akademickiego 2015/2016 roku, po odbiorze z rąk JM Rektora Akademii Sztuki w Szczecinie nominacji na stanowisko adiunkta i kierownika Pracowni Projektowania Mebla w Katedrze Architektury Wnętrz i Form Użytkowych, czerpiąc ze zdobytej pracy na stanowisku asystenta, stworzyłam własny program nauczania. Program ów zakłada kształcenie od podstaw, choć większość studentów wybierając PPM, na pierwszym roku studiów miała już styczność z podstawami, jednak przypomnienie elementarnych pojęć z zakresu geometrii wykreślnej, perspektywy, kompozycji, poprzez rysunek techniczny i metody wykonywania wstępnych makiet, zdecydowanie pomaga w usystematyzowaniu zdobytej wiedzy poszerzając horyzonty myślowe w zakresie wizji projektowej. Ważnym aspektem ujętym w programie jest system indywidualnych rozmów ze studentami, które odbywają się w obecności wszystkich osób zapisanych do pracowni, często doprowadzając do wspólnej polemiki. Korekty w początkowej fazie odbywają się w oparciu o przedstawione przez studentów odręczne szkice, a następnie o próbne makiety wykonane w skali 1:10. Pierwszy samodzielny rok pracy jako adiunkt zaowocował realizacją kilku dyplomów z zakresu mebla. Sukcesem w 2016 roku był dyplom licencjacki Kamila Sadłochy, który w ramach festiwalu Wszystko Dla Domu organizowanego przez Międzynarodowe Targi Szczecińskie, otrzymał nagrodę w konkursie - wyróżniony wyrób to mebel A1. Jury doceniło wzornictwo, estetykę i poetykę produktu.

Pracownia Projektowania Mebla jest kierunkową pracownią wyboru i kształci studentów począwszy od drugiego roku studiów pierwszego stopnia do roku dyplomowego. Zajęcia prowadzone są w formie indywidualnych korekt, a zadaniem każdego ze studentów pracowni jest wybór i realizacja dwóch spośród sześciu proponowanych przez prowadzącego, zagadnień stanowiących tematy semestralne. Tradycją w Pracowni Projektowania Mebla stała się współpraca z interesariuszami zewnętrznymi. W ramach kooperacji studenci mają możliwość uczestniczenia w szkoleniach i warsztatach organizowanych przez firmy zajmujące się między innymi produkcją mebli, a także materiałów i surowców wykorzystywanych w procesie ich wytwarzania. Zajęcia w PPM mają na celu zdobywanie wiadomości teoretycznych i doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie projektowania mebli spełniających oczekiwania danego odbiorcy, wpisywaniu projektowanych form w istniejący kontekst wnętrz lub krajobraz (przestrzeń otwartą) oraz czytelnej prezentacji autorskiego projektu. Przygotowanie do sprawnego i kreatywnego wykorzystywania mebli w procesie projektowania architektury wnętrz, rozwijanie umiejętności łączenia walorów technicznych oraz plastycznych mebli w celu stworzenia indywidualnego nastroju danej przestrzeni projektowej, wykształcenie wrażliwości oraz przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu projektowania mebli – stosowane powszechnie wymiary, definicje i parametry wszystkich typów mebli, zapoznanie z dorobkiem polskich oraz zagranicznych projektantów to główne cele realizowane w Pracowni Projektowania Mebla. Od roku akademickiego 2015/2016 program pracowni skierowany jest do studentów drugiego oraz trzeciego roku studiów pierwszego stopnia, a także do studentów pierwszego oraz drugiego roku studiów drugiego stopnia na kierunku Architektura Wnętrz. Do roku akademickiego 2017/2018 PPM kształciła również studentów pierwszego stopnia, którzy dyplom licencjacki realizowali na 4 roku studiów (tzw. trzy i pół letnie studia I st.). W Pracowni Projektowania Mebla możliwa jest realizacja pracy dyplomowej z zakresu projektowania mebla oraz innych – szeroko rozumianych – form użytkowych. Prace dyplomowe powstające w PPM obejmują wykonanie prototypu mebla w skali 1:1 z wykorzystaniem materiałów docelowych lub ich wskazaniem.

Dyplomy realizowane są na studiach I i II stopnia, te drugie za zgodą Rady Wydziału. Na studiach drugiego stopnia kształcenie, w zakresie projektowania mebli, dotyczy problematyki struktur meblowych o złożonych funkcjach, funkcjonalnych form meblowych zintegrowanych z koncepcją plastyczną wnętrza opartą o współczesne technologie w zakresie wytwarzania mebli. Efekty kształcenia obejmują nabycie umiejętności i kompetencji rozwiązywania zagadnień o złożonej problematyce interdyscyplinarnej, znajdowania i opisywania problemów projektowych oraz poszukiwania własnej inspiracji projektowej.

Program PPM zakłada kształcenie studentów od podstaw, zaczynając od wprowadzenia bazowych informacji z dziedziny geometrii wykreślnej, perspektywy, rysunku technicznego oraz projektowego, makietowania, wykonywania wizualizacji i szkiców odręcznych, kończąc na szczegółowych – wykonawczych opracowaniach związanych z projektowaniem mebla i przygotowaniem pracy dyplomowej. Prowadzona przeze mnie PPM jest pracownią chętnie wybieraną przez studentów, o czym od początku jej funkcjonowania świadczy ilość zapisów wykraczająca ponad dostępny limit, mimo iż równolegle na kierunku Architektura Wnętrz działają jeszcze dwie inne pracownie mebla.

Zadaniem studentów studiów pierwszego stopnia jest rozwijanie swoich umiejętności w zakresie projektowania mebli oraz zdobywanie rozszerzonej wiedzy technicznej i materiałowej z zakresu produkcji mebli w toku realizacji tematów obowiązujących w pracowni. Są to początkowo zadania związane z wykonaniem inwentaryzacji wybranego mebla, a następnie (po wybraniu tematu) przejście przez cały proces projektowy mebla i zakończenie go wykonaniem makiet w skali 1:10. Program pracowni dla studentów studiów magisterskich ma na celu pogłębianie umiejętności w zakresie projektowania mebli oraz poszerzenie i pogłębienie wiedzy z obszaru wzornictwa, a także projektowania detalu meblowego w oparciu o własne modelowe realizacje projektów w skali 1:1. Zajęcia w PPM są uzupełniane o cyklicznie prowadzone wykłady z historii wnętrza, wzornictwa i mebli.

Od roku akademickiego 2017/2018 w treściach programowych dla wszystkich lat studiów I i II stopnia przewidziałam takie same tematy do wyboru o zróżnicowanym zakresie. Wyjątkiem są lata dyplomowe, na których każdy student w Pracowni Projektowania Mebla ustala temat i zakres pracy dyplomowej indywidualnie na pierwszych zajęciach. Przeważnie jest to forma przestrzenna lub meblowa zaprojektowana i wykonana w kontekście wymagań formalnych i merytorycznych dotyczących pracy dyplomowej. Nieodłącznym elementem każdego dyplomu realizowanego w PPM jest wykonanie prototypu w skali 1:1 oraz plansz prezentujących projekt. Na latach niższych także obowiązuje praca indywidualna, w ramach której każdy ze studentów ma za zadanie przygotowanie odpowiedzi projektowej na dwa wybrane przez siebie zagadnienia tj. m.in. w semestrze zimowym: forma przestrzenna do jednostki minimum; kompaktowy mebel o wybranej funkcji; minimum formy, a maksimum funkcji; jednostka minimum z form meblowych; zmienność układu atutem mebla; mebel z tajemnicą, oraz w semestrze letnim: dowolny układ meblowy o dwóch funkcjach; przechowuję - eksponując; dwa meble o jednej funkcji; zestaw mebli do odpoczynku; siedzisko z możliwością sztaplowania, czy mebel unikatowy.

Zadania semestralne, na obu stopniach studiów polegają na projekcie dwóch wybranych tematów spośród sześciu wskazanych. Każdy projekt powinien wynikać z analizy potrzeb potencjalnego użytkownika, zasad ergonomii, dostępności materiałów, a na jego realizację na poszczególnych etapach składać się mają: moodboard, rysunki odręczne, szkice, makiety w skali 1:10, plansze 400 x 400 mm z rzutowaniem prostokątnym na trzy rzutnie i perspektywą wykonaną odręcznie lub wizualizacja komputerowa.

Pierwszy i drugi stopień rozróżniają wymagania w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji. Wymaganiami podstawowymi są: umiejętność myślenia projektowego, umiejętność kształtowania przestrzeni, operowania skalą, konstruowania form i struktur meblowych. Te bardziej skomplikowane polegają na wykazaniu umiejętności dokonywania analizy zjawisk i stosowania fachowych pojęć oraz kreatywnego podejścia do analizowanych zagadnień oraz posiadania predyspozycji w kształtowaniu i konstruowaniu mebli. Na drugim stopniu studiów dobrym zwyczajem jest powiązanie treści programowych z badaniami naukowymi i artystycznymi. Wprowadzenie studentów w ich specyfikę i wspólne realizowanie tematu zadania badawczego rozwija umiejętności połączenia walorów technicznych oraz plastycznych mebli w celu stworzenia indywidualnego nastroju danej przestrzeni projektowej. Dla przykładu: w 2017/2018 roku realizowane jest zadanie badawcze pt. dostosowanie i dowolne kształtowanie tektoniki budynku do potrzeb człowieka i uwarunkowań przestrzeni.

Kształcenie w zakresie projektowania mebli wyznacza ukierunkowany proces dydaktyczny przez naukę kształtowania form meblowych z uwzględnieniem uwarunkowań funkcjonalnych, ergonomicznych, technologicznych i kulturowych. Program Pracowni jest zgodny z treścią kierunkowych efektów kształcenia i zakłada:

- podnoszenie umiejętności studentów w zakresie projektowania mebli jednostkowych i przeznaczonych do produkcji seryjnej – dedykowanych wnętrzom mieszkalnym, miejscom pracy oraz przestrzeniom publicznym;
- projektowanie zestawów lub kompletów mebli;
- projektowanie mebli unikatowych.

Analiza mebli współczesnych, nowe wzory i sposoby użytkowania mebli, metodyka projektowania, modelowanie w skali redukcyjnej i naturalnej, zapis koncepcji oraz rysunek warsztatowy mebli uzupełniają cykl kształcenia.

Student, który zrealizował przewidziany dla PPM program dysponuje wiedzą na temat podstawowych zagadnień z zakresu projektowania mebli oraz dorobku projektantów mebli w Polsce i na świecie. Dostrzega zależność pomiędzy procesem projektowania mebli, a aspektami technologii i umiejętnie stosuje zdobytą wiedzę w procesie projektowania, potrafi klasyfikować meble oraz opisywać ich możliwości wykorzystania i zastosowania w projektowaniu wnętrz, potrafi rozpoznawać oraz wyjaśniać znaczenie poszczególnych parametrów mebli, takich jak: ergonomia, forma, funkcja, technologia. Potrafi powiązać zależność pomiędzy aspektami technicznymi, a walorami plastycznymi mebli. Posiada umiejętności podania propozycji odpowiednich rozwiązań technicznych w projektowaniu mebli, aranżuje oryginalną przestrzeń kreatywnie i umiejętnie dobierając typy mebli adekwatnie do zapotrzebowania wynikającego z funkcji wnętrza. Student kończący studia licencjackie w PPM pracuje samodzielnie oraz w zespole analizując konkretne zagadnienia i problemy, aktywnie bierze udział w dyskusji, broniąc własnych argumentów z właściwą kulturą oraz szacunkiem do innych. Prezentuje zdobyte wiadomości oraz wiedzę w sposób komunikatywny używając fachowej terminologii.

Najważniejszym aspektem pracy ze studentami jest budowanie wzajemnych pozytywnych relacji stanowiących pewnego rodzaju motor napędowy. Tworząc relację mistrz – uczeń, uczymy się od siebie wzajemnie, motywujemy się, poszukujemy nowych dróg artystycznego wyrazu, poszerzając własne kompetencje. W procesie analizy wybranego problemu projektowego sugeruję studentom wybór trudniejszej (pod wieloma względami) drogi, tak aby poszukiwali własnych, niekiedy abstrakcyjnych rozwiązań i znaleźli własne unikatowe środki wyrazu. Taki sposób nauczania daje możliwość szerszego spojrzenia na dziedzinę projektowania mebli oraz dotyka wielu aspektów wykraczających poza nią. Proces ten bazuje na analizie, logice i cierpliwości. Wydaje się, iż poznanie formy, konstrukcji, funkcji, zrozumienie materii i struktury jest kluczem do zrozumienia całości koncepcji projektu, jednak w procesie tworzenia to intuicja odgrywa zasadnicze znaczenie. Tak ważnym, szczególnie w pierwszej fazie projektowania staje się dla mnie rozumowanie intuicyjne, które w swojej definicji jest empiryczne, przedświadome, skojarzeniowe. Charakteryzuje się ono błyskawiczną szybkością, a o wynikach rozumowania intuicyjnego dowiadujemy się poprzez uczucia, które przenikają do świadomości.

W procesie projektowania niezwykle ważne jest zachowanie elementarnych zasad. Projektowane formy użytkowe powinny przejawiać takie cechy jak trwałość, użyteczność, ergonomia i piękno. Winny stanowić także wynik dokonanej analizy właściwości materiałów użytych do ich produkcji i stanowić inspirację dla przyszłych projektantów wewnątrz, zachowując przy tym niewątpliwie najważniejszy element, czyli funkcjonalność. Łączenie i organizowanie poszczególnych cech mebla polega na dodawaniu współgrających ze sobą i wnikliwie przeanalizowanych uprzednio stref funkcjonalnych. Posługiwanie się ich wzajemnymi relacjami, formą (kształtem) i pustą przestrzenią, przybliża studenta do osiągnięcia postawionego celu.

W swojej pracy ze studentami staram się uczyć tych elementów i aspektów tworzenia pozytywnej atmosfery, a co za tym idzie odbioru zastanej przestrzeni. Staram się też ukazać im, iż możliwe jest dotarcie do takiego poziomu rozumienia formy, struktury, materii czy detalu, na którym integracja funkcji, formy i konstrukcji staje się namacalnym faktem, a jednocześnie elementy intuicji, wspomagane wiedzą, są równie istotne w poszukiwaniu tej integracji, jak i w projektowaniu koncepcyjnym.

Własna praca projektowa nad realizacjami z zakresu architektury wewnątrz mieszkalnych, użyteczności publicznej i form użytkowych pozwala mi dzielić się ze studentami doświadczeniem i zdobywaną wiedzą, której nie poznamy jedynie czytając tj. nie dotykając kreowania materii. Największą wartością, którą mogę przekazać studentom podczas pracy dydaktycznej, są moje doświadczenia związane z wykonywaniem projektów wewnątrz i mebli oraz współpraca z wykonawcami różnych branż przy ich realizacji. Opracowanie projektu w taki sposób, aby był przejrzysty i czytelny, ma bardzo duże znaczenie - jest jak liternictwo, wyrażenie idei, sugestia - jest podstawowym narzędziem i sposobem odzwierciedlenia myśli projektowej, istotnym elementem powodzenia realizacji projektu. Dlatego też w PPM bardzo duży nacisk kładę na przygotowanie studentów do przyszłej pracy z wykonawcami i specjalistami z branży meblarskiej, którzy w oparciu o szkice, rysunki techniczne i makiety wykonują meble realizując tym samym dany projekt w rzeczywistej skali. Uczę jak ważna jest czytelność projektu, która często jest składnikiem przesądającym o końcowym efekcie wykonania. Jest to pewnego rodzaju odpowiedzialność projektanta za to jak będzie wyglądała realizacja. Prowadząc zajęcia w Pracowni Projektowania Mebla w oparciu o indywidualne korekty, staram się uwrażliwić studentów na sposób komunikacji z wykonawcą projektu, przekazanie zawartej w projekcie treści ideowej, zarażanie entuzjazmem, że powstanie nowa wartość.

Dlatego też tak ważne jest samo opracowanie graficzne projektu. Duży nacisk kładę na rysunek techniczny, opracowywanie możliwie jak największej ilości detali, jakość i szczegółowość wizualizacji, a także wykonywanie makiet. Uwrażliwienie studentów na te wszystkie istotne elementy daje bardzo dobre efekty przy późniejszych realizacjach mebli w rzeczywistej skali. Zaangażowanie się w proces tworzenia, nadzór autorski w przebieg realizacyjny zacieśnia więzi i uczy organizacji pracy w przyszłości.

Dążę do tego, aby studenci rozwijając swoje umiejętności projektowe wiedzieli, że mają wpływ na upodobania i wybory przyszłego inwestora. Zależy mi przede wszystkim na przygotowaniu ich do roli świadomego i odpowiedzialnego projektanta, który wie nie tylko jak daną przestrzeń czy przedmiot zaprojektować, ale także jak ją wykonać, jaki wpływ będzie miała ona na odbiorcę, aż wreszcie w jaki sposób zdobyć świadomą odpowiedź na zadany projektowy problem wraz z konsekwencjami percepcji projektowanej formy. Ogromną wagę przywiązuję do tego, by każdy student – absolwent PPM nie miał problemu ze znalezieniem własnej drogi twórczej i projektował uwzględniając potrzeby użytkownika, mając ideę artystyczną i wiedzę, która stanowi fundament całości projektowania. Poszerzając horyzonty i mając warsztat jesteśmy w stanie zaprojektować wszystko, jedynie my sami jesteśmy dla siebie ograniczeniem. Mam nadzieję, iż prowadzona przeze mnie Pracownia Projektowania Mebla daje możliwość rozwoju i realnego tworzenia w odpowiedzi na zróżnicowane potrzeby użytkowników.

09

dr Katarzyna Utecht

Architekt wnętrz,
projektantka mebli,
wykładowca akademicki,
miłośniczka dobrego designu.

Adiunkt
w Katedrze Architektury Wnętrz
i Form Użytkowych
na Wydziale Sztuk Wizualnych
Akademii Sztuki w Szczecinie.

Prowadzi Pracownię
Projektowania Mebla.

Twórczość w zakresie projektowania
architektury wnętrz prywatnych
i użyteczności publicznej oraz mebli.

Dziekan Wydziału Sztuk Wizualnych
Akademii Sztuki w Szczecinie.

Inspiracje czerpie
m. in. z natury i geometrii.

W swojej twórczości
koncentruje się głównie
na rozwijaniu zagadnień
z zakresu mikromieszkalnictwa.

Urodzona w 1984 roku w Koszalinie.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz i Grafiki Wyższej Szkoły Sztuki Użytkowej w Szczecinie na kierunku Architektura Wnętrz (2003-2008).

Dyplom z wyróżnieniem zrealizowany w Pracowni Projektowania Wnętrz profesora Janusza Stankowskiego. W 2008 roku Nagroda Marszałka Województwa zachodniopomorskiego za najlepszy dyplom projektowy w dziedzinie sztuk plastycznych. W 2006 roku zajęła IV miejsce w konkursie Primus Inter Pares w Szczecinie. Od 2004 roku wielokrotna stypendystka Prezydenta Miasta Szczecina.

Od 2008 – do 2012 roku praca na stanowisku projektanta i asystenta głównego architekta w Autorskiej Pracowni Architektury Urbicon sp. z o.o.

W 2015 roku uzyskała stopień doktora sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii.

Od 2015 roku jako adiunkt prowadzi Pracownię Projektowania Mebla na Wydziale Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie, według autorskiego programu kształcenia. Specjalizuje się w projektowaniu architektury wnętrz, mebli i form przestrzennych; działalność twórcza: architektura, design, projektowanie wnętrz; organizatorka warsztatów i kurator wystaw.

W latach 2015-2016 pełniła funkcję Prodziekana Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie.

Od 2016 roku Dziekan Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie.

Kurator i organizator I i II edycji międzynarodowej wystawy ARCHinside towarzyszącej Międzynarodowemu Interdyscyplinarnemu Sympozjum na temat Sztuki, Nauki i Technologii – Medea 2017 – 1-8 września 2017 (pierwsza edycja – Heraklion na Krecie); Medea 2018 – 1-8 września 2018 (druga edycja – w Noesis Thessaloniki Sience Center and Technology Museum).

Od roku 2011 – do dziś prowadzi własne Studio Architektury Wnętrz www.uk-architekt.pl; od roku 2013 – do dziś współtworzy blog o meblach www.blogomeblach.blogspot.com

Promotorka prac dyplomowych, recenzentka prac dyplomowych. Promotorka pomocnicza 2 przewodów doktorskich realizowanych na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii i na Wydziale Architektury i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Autorka wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych. Uczestniczka ogólnopolskich i międzynarodowych wystaw w kraju i za granicą, m. in. Włochy - Mediolan i na Ukrainie - Dnipro. Uczestniczka wielu branżowych publikacji.

10

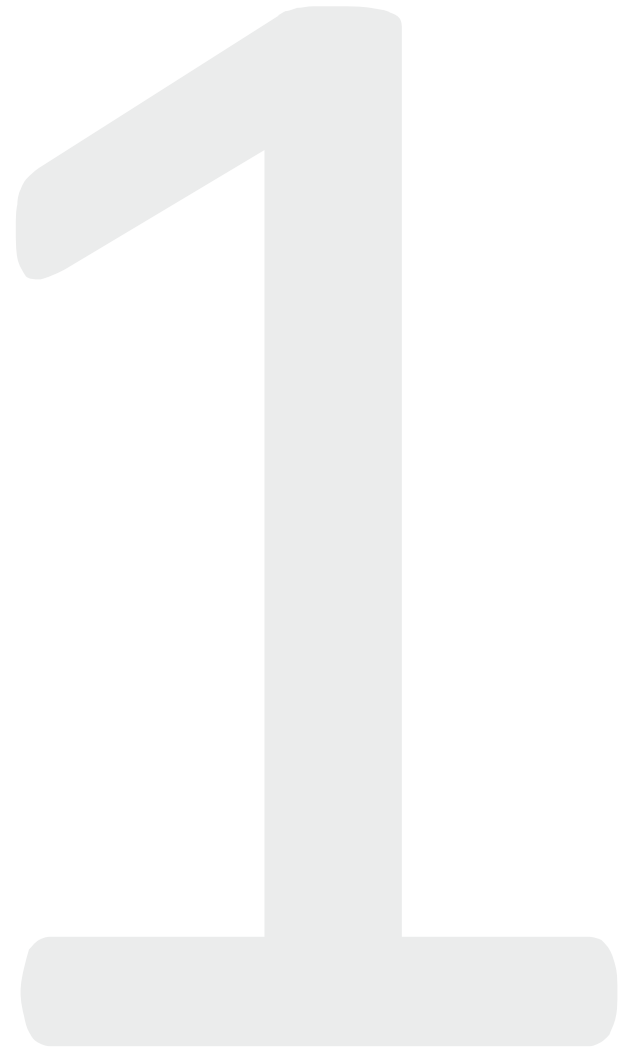

<http://uap.edu.pl/uczelnia/wydzialy/wydzial-architektury-wnetrz-i-scenografii/>

- Adamczewska-Wejchert Hanna. *Kształtowanie zespołów mieszkaniowych*. Warszawa 1985.
- Arnheim Rudolf. *Sztuka i percepcja wzrokowa*. Warszawa 1978.
- Basista Andrzej. *Architektura i wartości*. Kraków 2009.
- Basista Andrzej. *Opowieści budynków*. Warszawa – Kraków 1955.
- Basista Andrzej. *Kompozycja dzieła architektury*. Kraków 2006.
- Brucka Barbara. *Zasady społeczne projektowania osiedli mieszkaniowych*. Warszawa 1948.
- Le Corbusier. *W stronę architektury*. Warszawa 2012.
- De Botton Alain. *Architektura szczęścia*. Warszawa 2010.
- Gropius Walter. *Pełnia architektury*. Kraków 2014.
- Mildred Reed Hall, Edward T. Hall. *Czwarty wymiar w architekturze. Studium o wpływie budynku na człowieka*.
- Edward T. Hall. *Ukryty wymiar*. Warszawa 2009.
- Kandyński Wasyl. *Punkt i linia a płaszczyzna*. Warszawa 1986.
- Niezabitowska Ewa. *Ewolucja konceptu przestrzeni w teorii architektury*. Gliwice 2008.
- Norberg-Schulz Christian. *Bycie, przestrzeń, architektura*. Warszawa 2000.
- Ostrowska Maria. *Człowiek a rzeczywistość przestrzenna*. Szczecin 1991.
- Pallasmaa Juhani. *Oczy skóry. Architektura i zmysły*. Kraków 2012.
- Parrisien Steven. *Historia wnętrza. Dom od roku 1700*. Warszawa 2010.
- Rasmussen Steen Eiler. *Odczuwanie architektury*. Warszawa 1999.
- Rybczyński Witold. *Dom. Krótka historia idei*. Warszawa 1996.
- Rybczyński Witold. *Jak działa architektura*. Kraków 2014.
- Skibniewska Halina. *Rodzina a mieszkanie*. Warszawa 1974.
- Sołtan Jerzy. *Rozmowy o architekturze*. Warszawa 1996.
- Tuan Yi-Fu. *Przestrzeń i miejsce*. Warszawa 1987.
- Zumthor Peter. *Myślenie architekturą*. Kraków 2010.

Podziękowania dla:

prof. Józef Jurek

prof. Marek Owsian

prof. Janusz Stankowski

prof. Mirosław Pawłowski

prof. Dariusz Dyczewski

prof. Lex Drewiński

dr hab. Piotr Machowiak, prof. nadzw.

dr hab. Arkadiusz Marcinkowski, prof. nadzw.

dr hab. Andreas Guskos, prof. nadzw.

dr hab. Ireneusz Kuriata, prof. nadzw.

dr hab. Michał Kacperczyk, prof. nadzw.

dr hab. Piotr Sudak, prof. nadzw.

dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg

dr Olga Kiedrowicz-Świtalska

dr Marta Dziomdziora

mgr Paweł Machomet

mgr Dominika Zawojska

mgr Agata Pełchaty

mgr Tomasz Sadowski

Agnieszka Jankowska

Aleksandra Jędrzejewska

Anna Gudaniec

Ewa Adamczak

Marta Adamczak

Iwona i Lech Utecht

Kamil Utecht

Pola Utecht

Katarzyna Utecht
Szczecin, styczeń 2019

*Siła dobrego projektu tkwi w nas
i w naszej zdolności postrzegania świata
za pomocą uczucia i rozumu.
Dobry projekt architektoniczny jest zmysłowy.
Dobry projekt architektoniczny jest mądry.*

Peter Zumthor, Myślenie architekturą

12

Zakres opracowania projektu:

Opracowanie projektu koncepcyjnego i technicznego wnętrz (łącznie 68,86 m²) w tym zmiana funkcjonalna układu pomieszczeń, projekt zmiany instalacji elektrycznej, wodno-kanalizacyjnej, projekty wnętrz hallu wejściowego (przedsionku - w strefie wejścia), gabinetu, salonu z aneksem kuchennym i jadalnią, ciągu komunikacyjnego, garderoby, łazienki, hallu z regałem, sypialni, projekty indywidualnych mebli, wybór materiałów i elementów wykończenia i wyposażenia wnętrz, projekt oświetlenia, wybór kolorystyki, materiałów i nadzór autorski nad realizacją.

Lokalizacja: Polska, Szczecin, Śródmieście

Autor: architekt wnętrz Katarzyna Utecht

A. UMIEJSCOWIENIE REALIZACJI - DZIEŁA

RYS. NR 1 - UKŁAD ULIC MIASTA SZCZECIN - SYTUACJA

RYS. NR 2 - LOKALIZACJA DZIEŁA W PRZESTRZENI MIEJSKIEJ

RYS. NR 3 - BUDYNEK - LOKALIZACJA MIESZKANIA

B. PROJEKT PODSTAWOWY WNĘTRZ

RYS. NR 4 - RZUT - STAN ISTNIEJĄCY, skala 1:100

RYS. NR 5 - RZUT - ZMIANY DO STANU ISTNIEJĄCEGO, skala 1:100

RYS. NR 6 - RZUT - UKŁAD FUNKCJONALNY, skala 1:100

RYS. NR 7 - RZUT - UKŁAD ŚCIAN DZIAŁOWYCH, skala 1:100

RYS. NR 8 - RZUT - ZMIANY W INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, skala 1:100

RYS. NR 9 - RZUT - WYTYCZNE DO ROZMIESZCZENIA INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, skala 1:100

RYS. NR 10 - RZUT - SUFITY I ELEMENTY PODWIESZANE, skala 1:100

RYS. NR 11 - RZUT - WYTYCZNE DO ROZMIESZCZENIA INSTALACJI WOD.-KAN., skala 1:100

RYS. NR 12 - RZUT - UKŁAD POSADZKI, skala 1:100

C. PROJEKTY MEBLI ORAZ ELEMENTÓW ZABUDOWY WNĘTRZ

RYS. NR 13 - DRZWI WEWNĘTRZNE, skala 1:50

RYS. NR 14 - GARDEROBA W HALLU WEJŚCIOWYM (PRZEDSIONKU - w strefie wejścia), skala 1:50

RYS. NR 15 - ZABUDOWA MEBLOWA W GABINECIE, skala 1:50

RYS. NR 16 - ZABUDOWA MEBLOWA W SALONIE, skala 1:50

RYS. NR 17 - KUCHNIA - RZUT I PRZEKRÓJ, skala 1:50

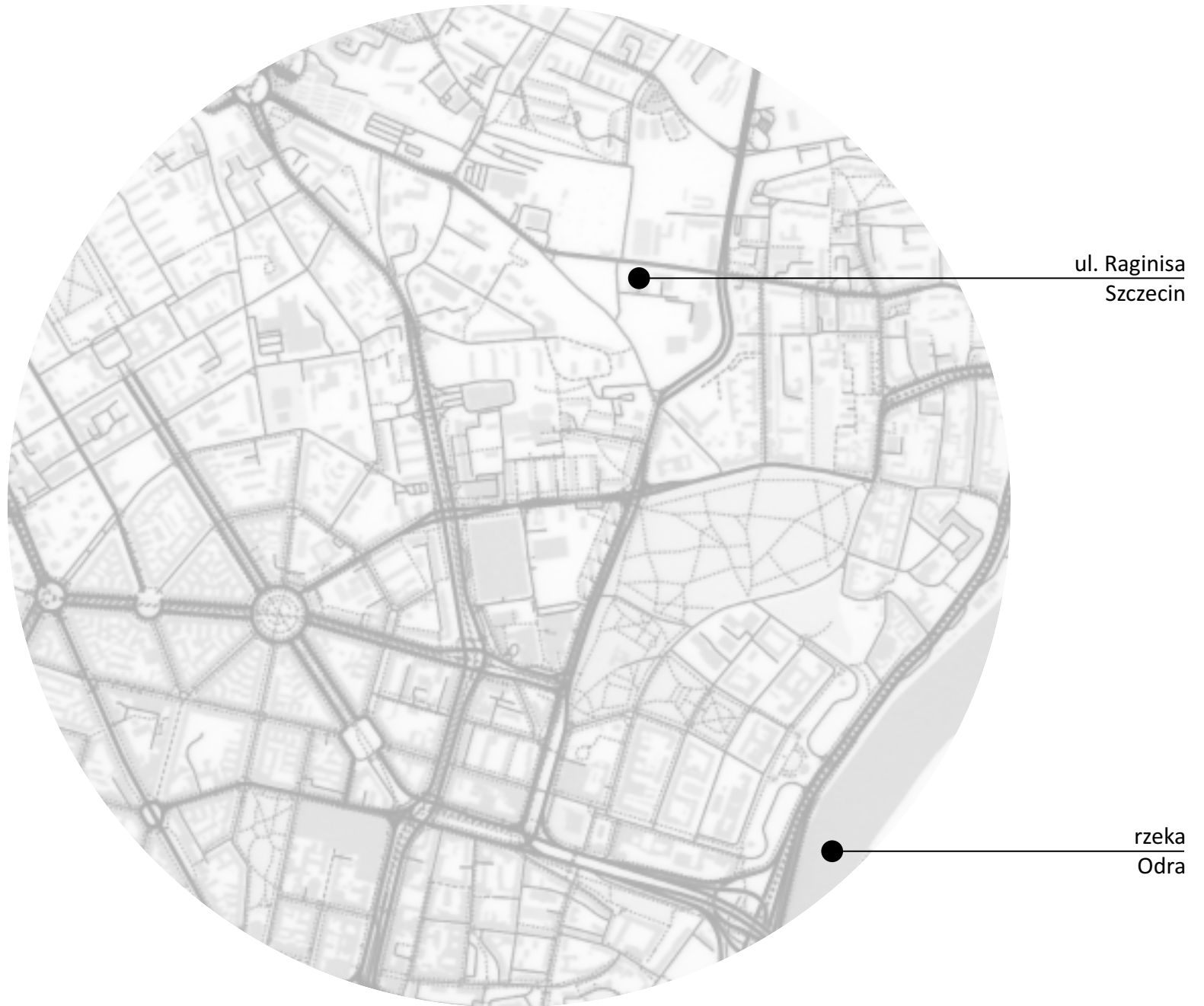
RYS. NR 18 - ŁAZIENKA - RZUT I PRZEKRÓJ, skala 1:50

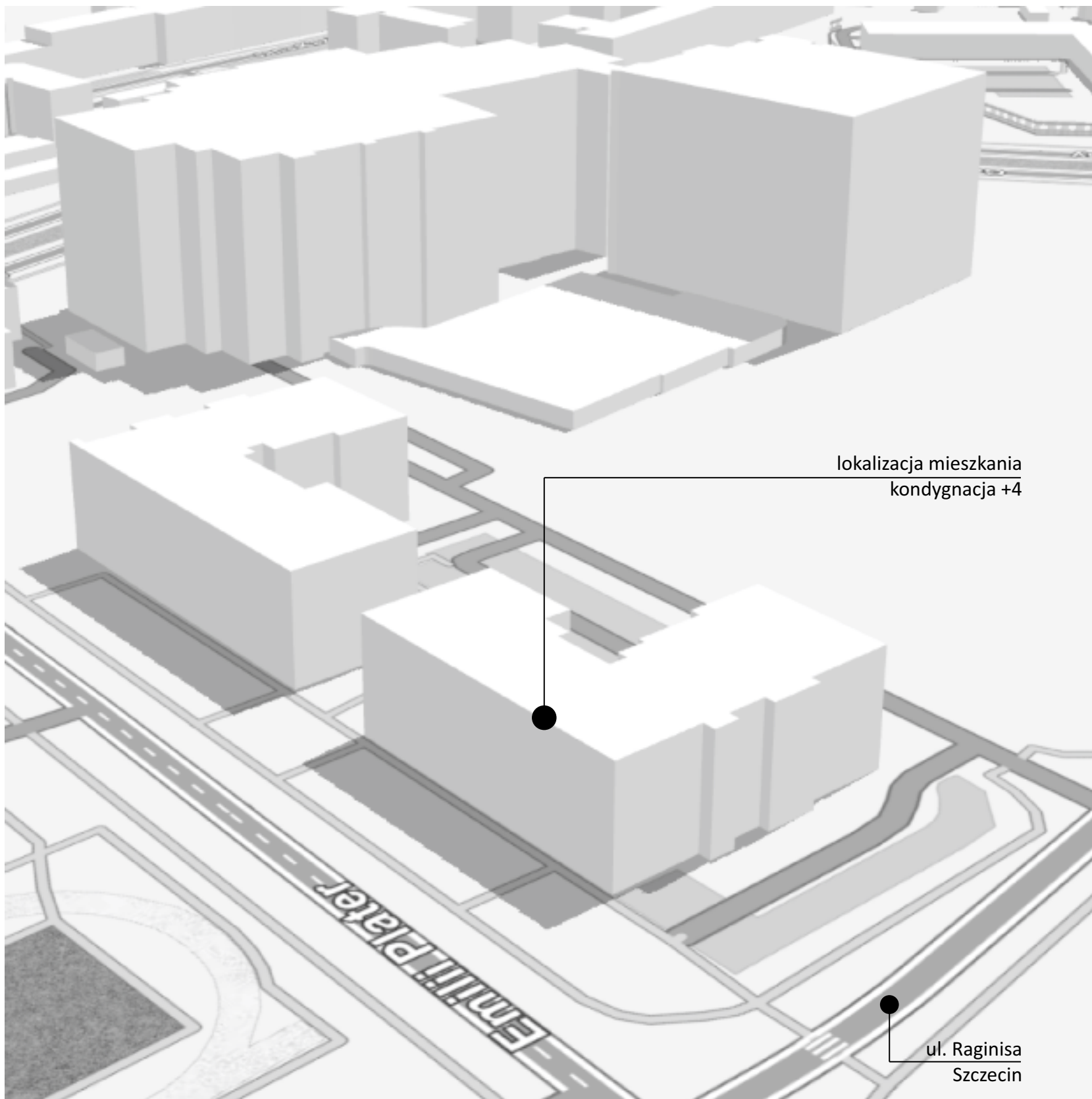
RYS. NR 19 - ZABUDOWA MEBLOWA W HALLU, skala 1:50

RYS. NR 20 - ZABUDOWA MEBLOWA W SYPIALNI, skala 1:50

RYS. NR 1

RYS. NR 3

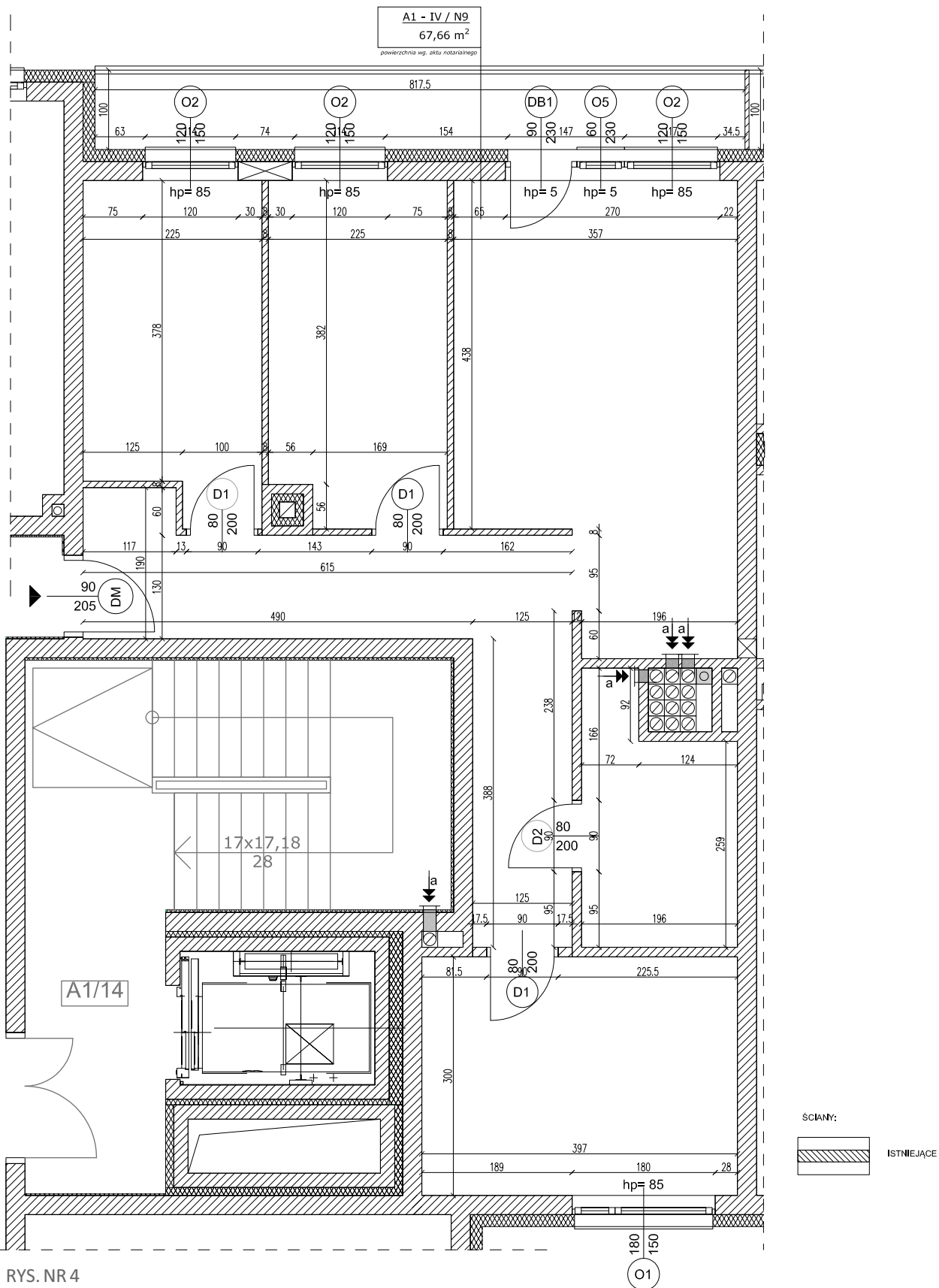
3. Wizualizacja budynku od ulicy Emilii Plater - osiedle Central Park, z archiwum dewelopera - Modehpolmo

4. Wizualizacja budynku od ulicy Gontyny - osiedle Central Park, z archiwum dewelopera - Modehpolmo

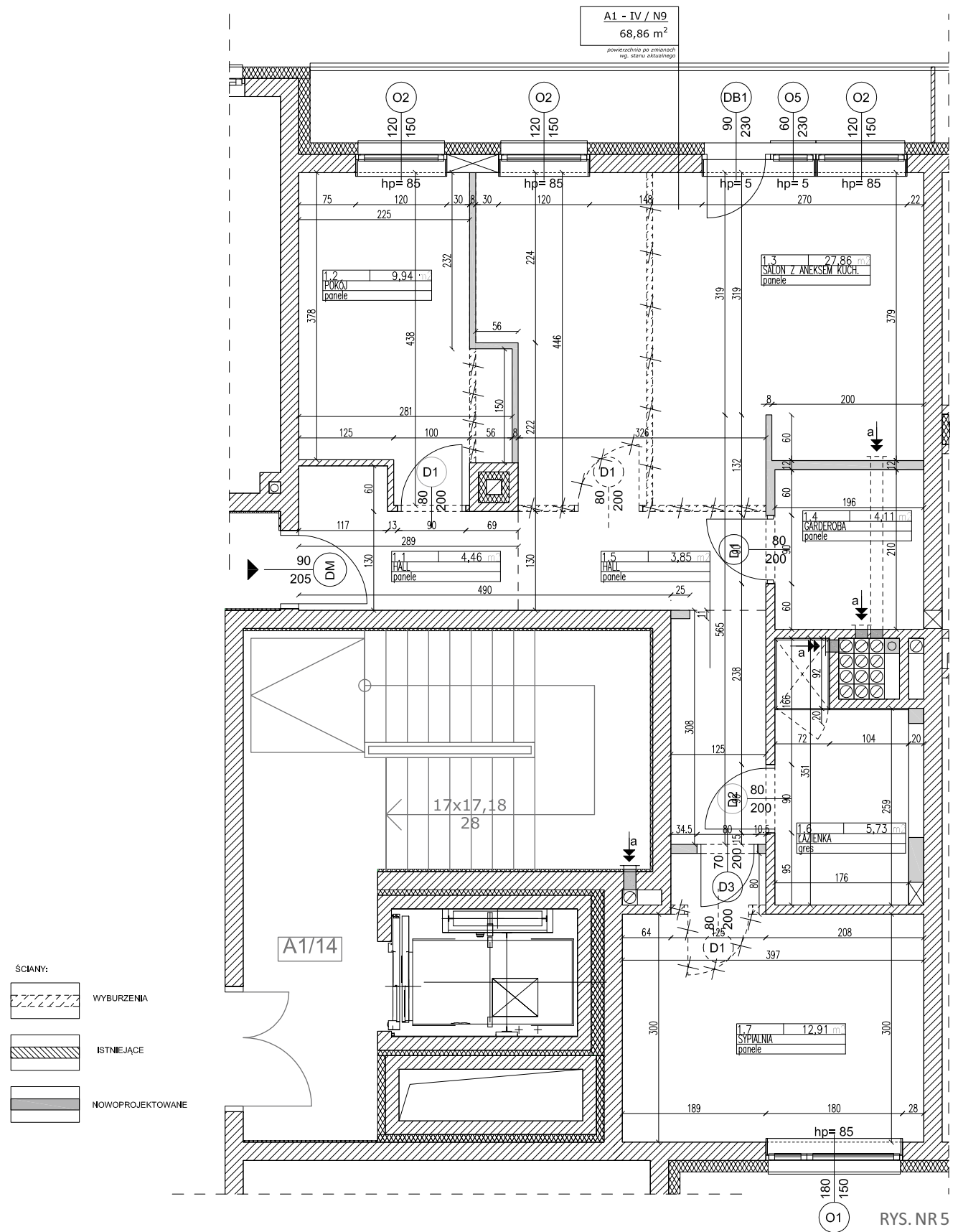

RYS. NR 4

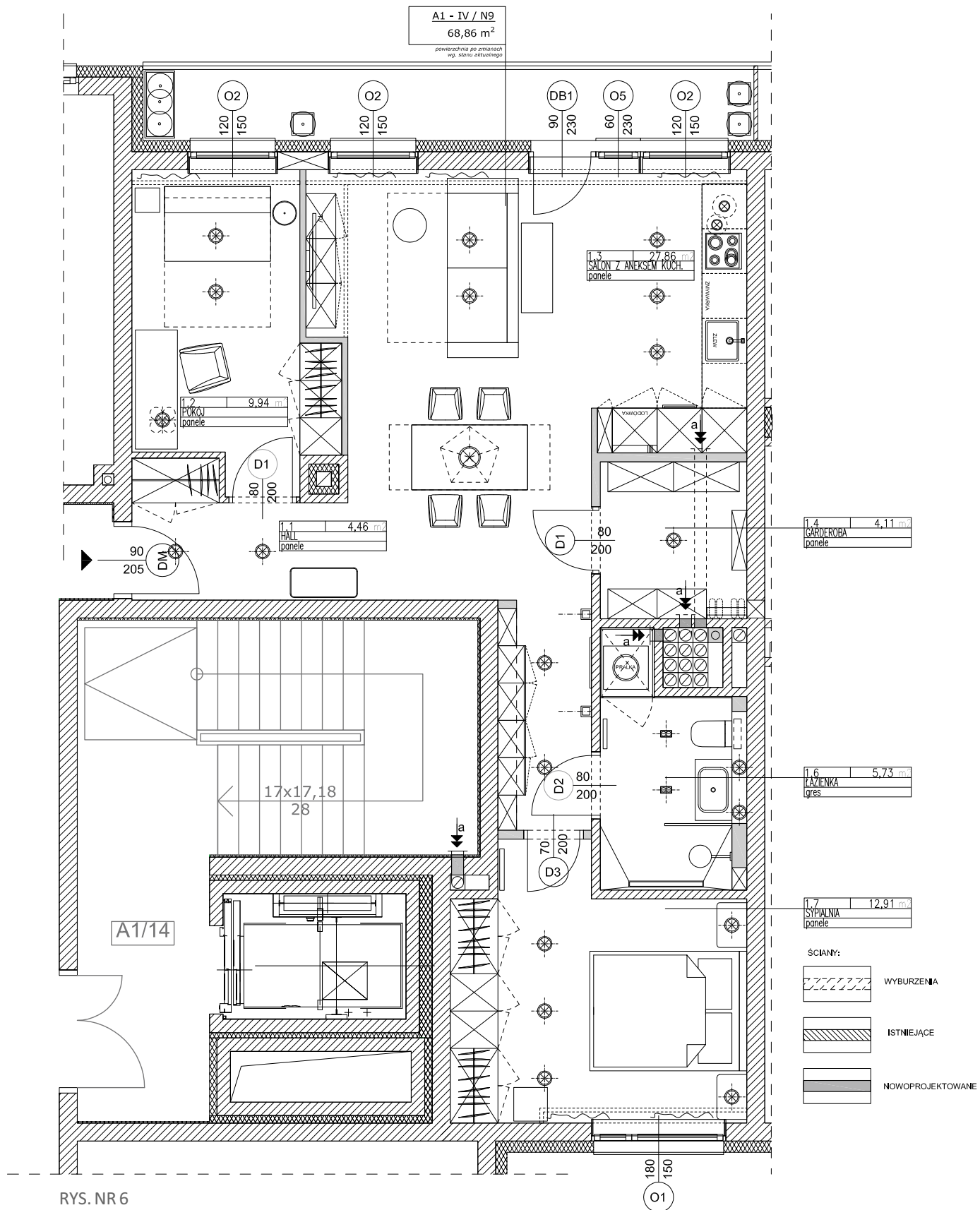

5. Wnętrza mieszkania w trakcie budowy - zdjęcia własne z 24.04.2017 r.

6. Wnętrza mieszkania w trakcie budowy - zdjęcia własne z 11.09.2017 r.

RYS. NR 6

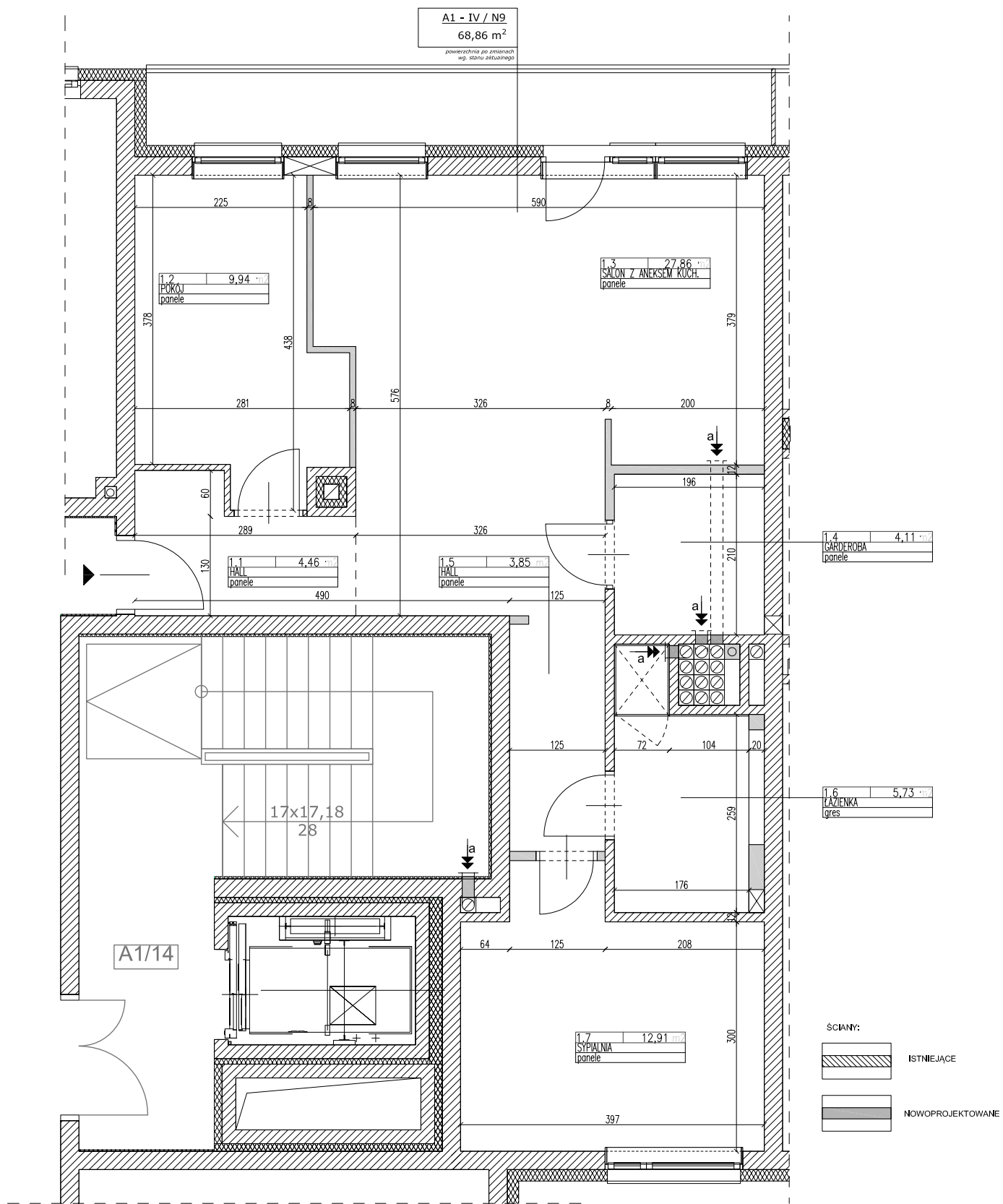
7. Strefa wejścia - widok na jadalnię.

8. Hall prowadzący do łazienki i sypialni.

9. Hall - widok na drzwi do sypialni.

RYS. NR 7

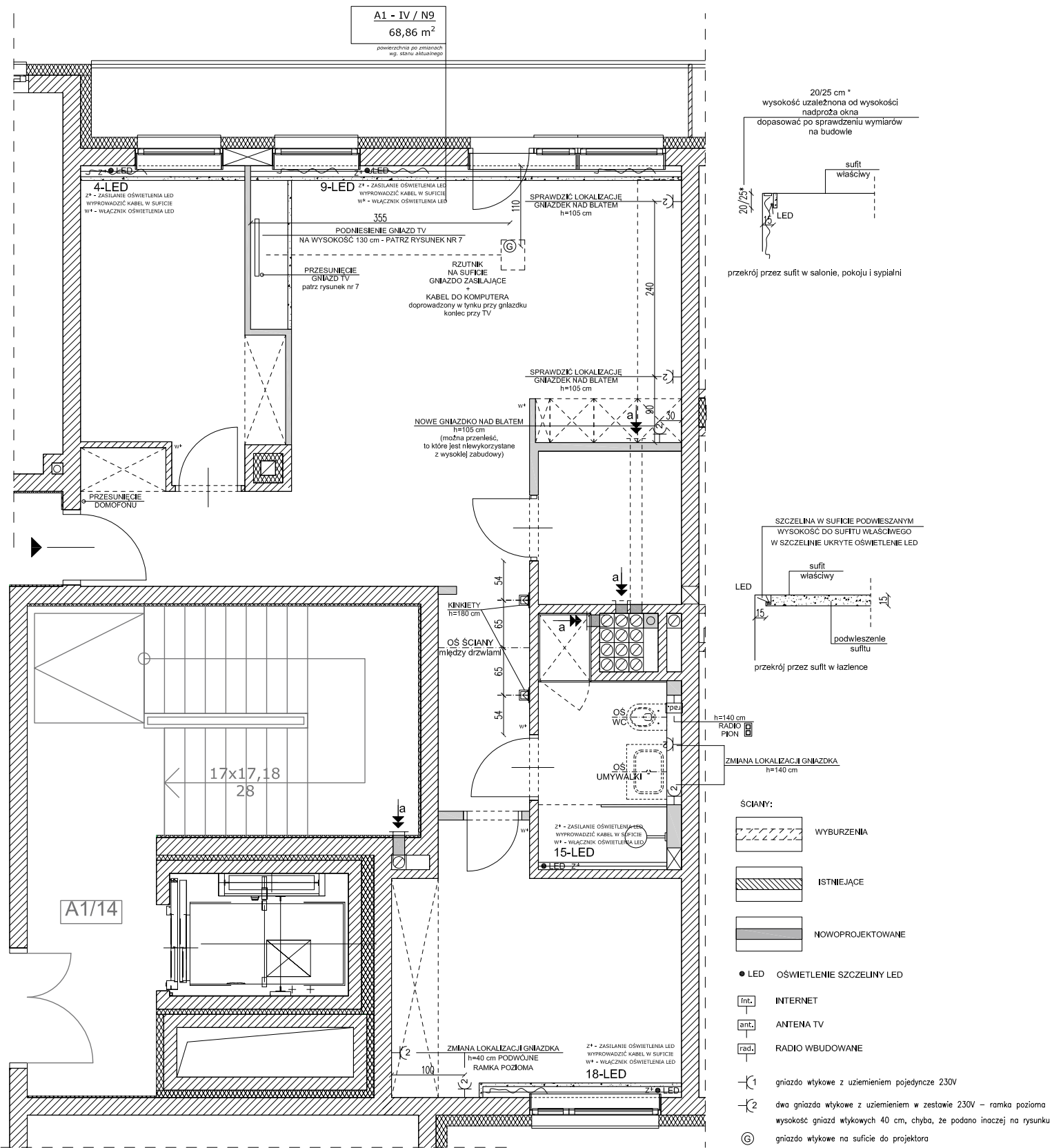
10. Ściana w hallu - detal ściana z betonu architektonicznego.

11. Salon - ściana z tv i projektorem.

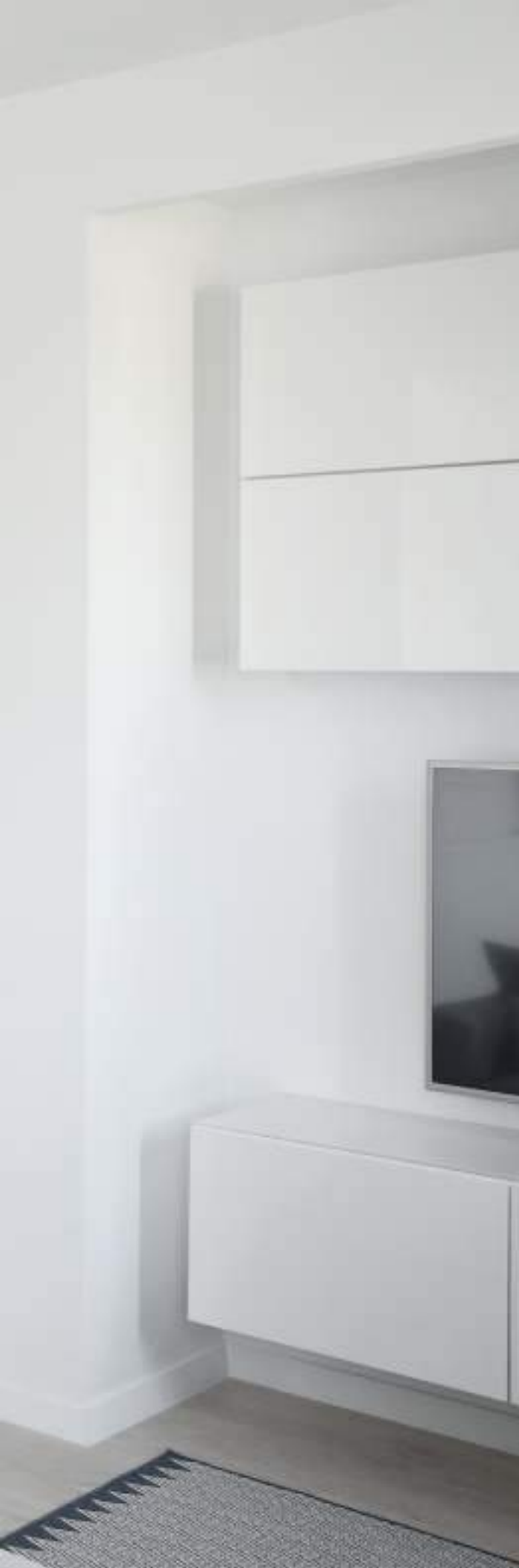

RYS. NR 8

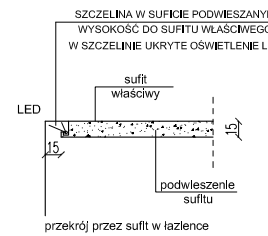
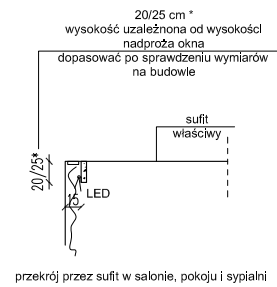
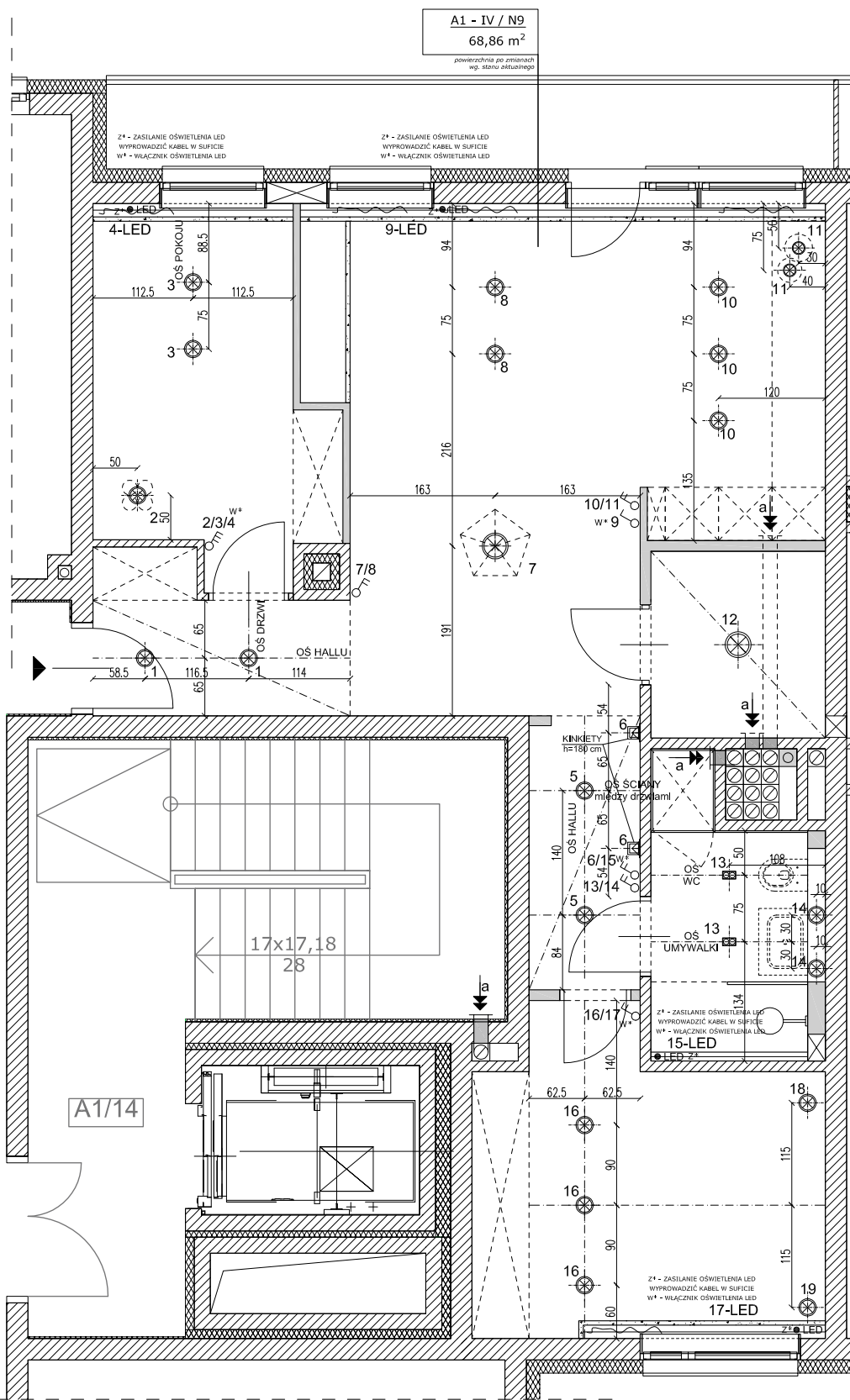
12. Jadalnia.

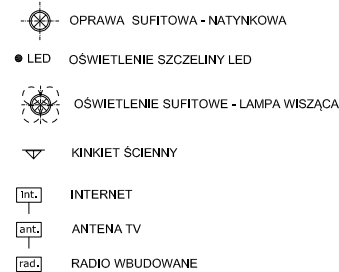
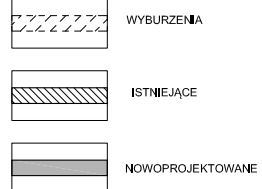

13. Salon - widok na jadalnię.

SCIANY:

umieszczenie włączników podwójnych - wysokość 120 cm
umieszczenie włączników pojedynczych - wysokość 120 cm

RYS. NR 9

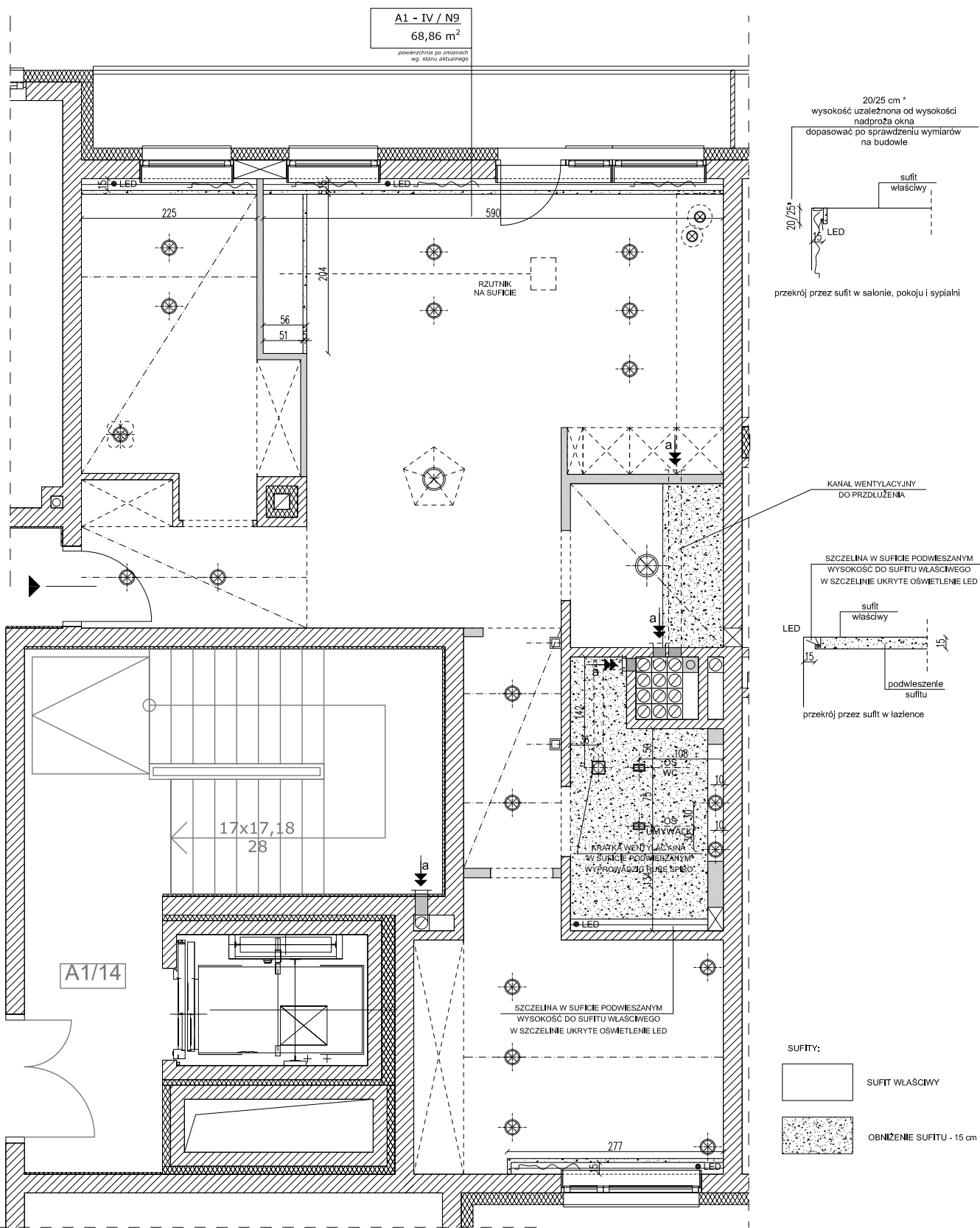

14. Detale w jadalni.

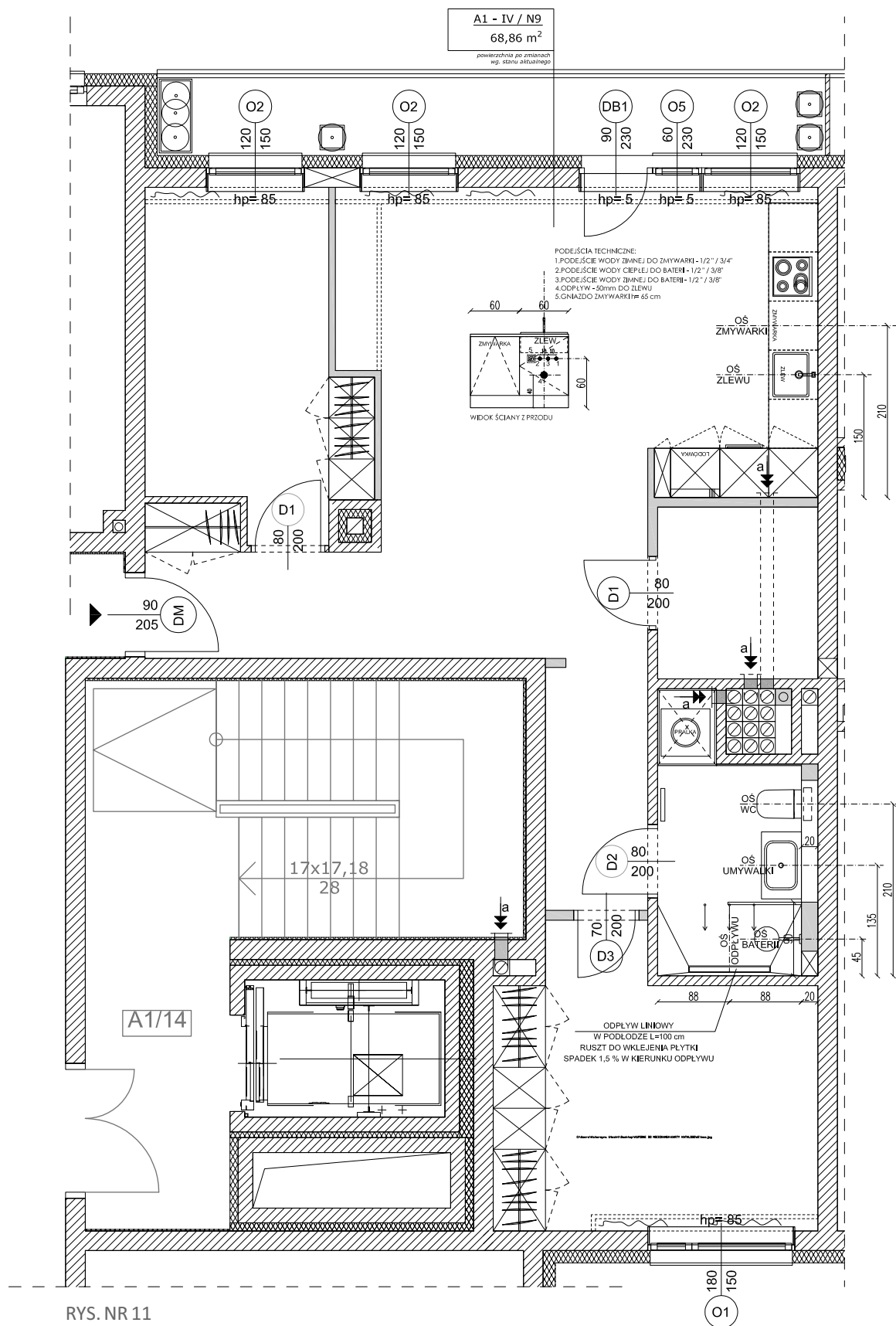
15. Aneks kuchenny - widok w jadalni.

RYŚ. NR 10

16. Kuchnia - detal.

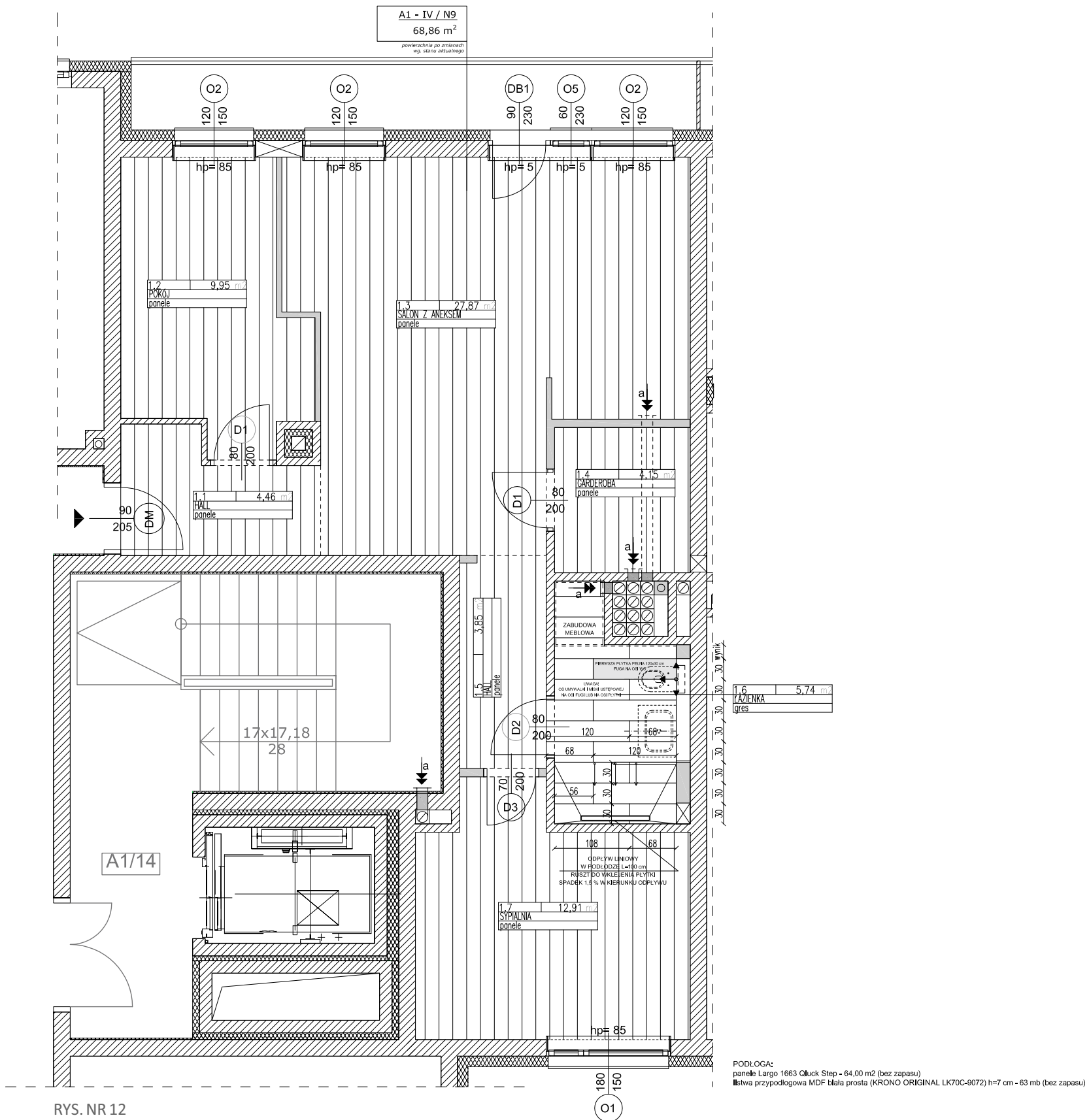

RYS. NR 11

RYS. NR 12

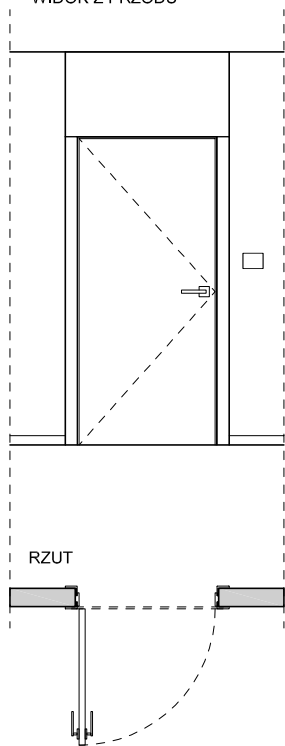

18. Jadalnia - widok z salonu.

19. Strefa wejścia - hall
widok na jadalnię.

DRZWI WEWNĘTRZNE
BEZPRZYLGOWE

WIDOK Z PRZODU

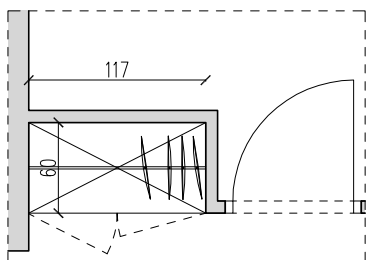
RYC. NR 13

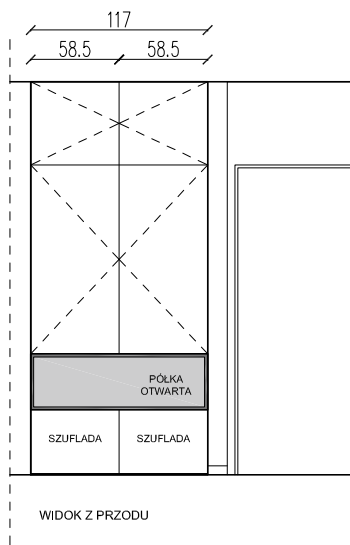
20. Hall - regał na książki.

SZAFA WE WNEŃCE - HALL

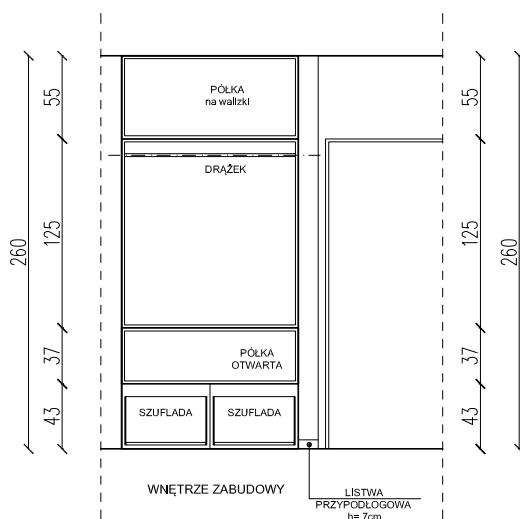

FRONTY: KOLOR BIAŁY - AKRYL - MATOWE / SATYNA
 SZUFLADY: KOLOR BIAŁY - AKRYL - MATOWE / SATYNA
 OTWIERANIE: TIP-ON
 KORPUS: PŁYTA MEBLOWA - KOLOR BIAŁY
 WNEKA: KOLOR SZARY
 PÓLKI: KOLOR BIAŁY

RZUT

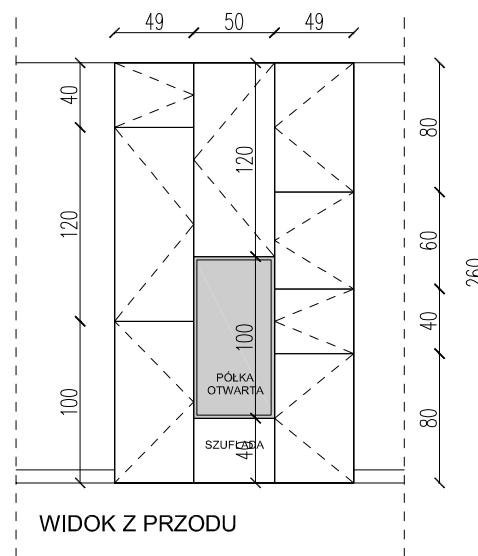
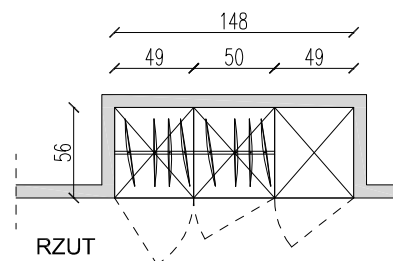
WIDOK Z PRZODU

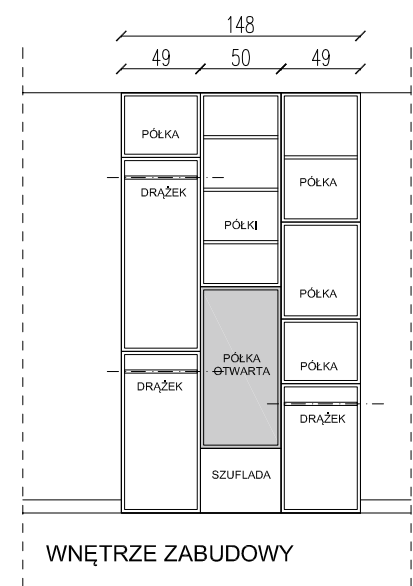
WNĘTRZE ZABUDOWY

RYS. NR 14

SZAFA WE WNĘCE

FRONTY: KOLOR DO WYBORU NA ETAPIE ZAMÓWIENIA - LAKIER - MAT
 OTWIERANIE: TIP-ON
 KORPUS: PLYTA MEBLOWA - KOLOR BIAŁY
 PÓLKI: KOLOR BIAŁY
 WYPOSAŻENIE DODATKOWE: DO WYBORU NA ETAPIE ZAMÓWIENIA
 WNĘKA OTWARTA - LAKIER - kolor do wyboru na etapie zamówienia

RYS. NR 15

21. Gabinet - zabudowa meblowa.

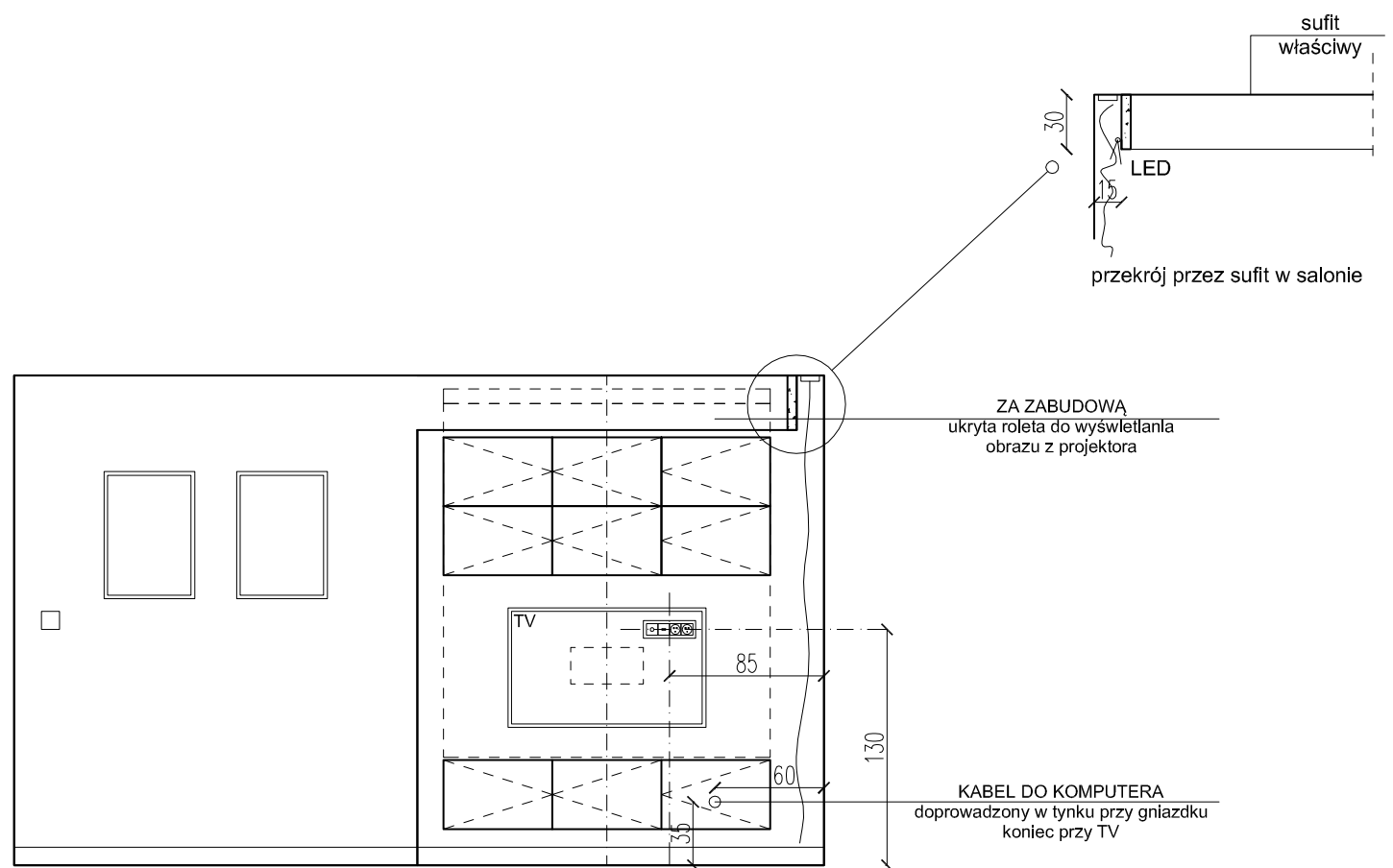

22. Wnęka w zabudowie meblowej.

23. Pokój dzienny - strefa wypoczynku.

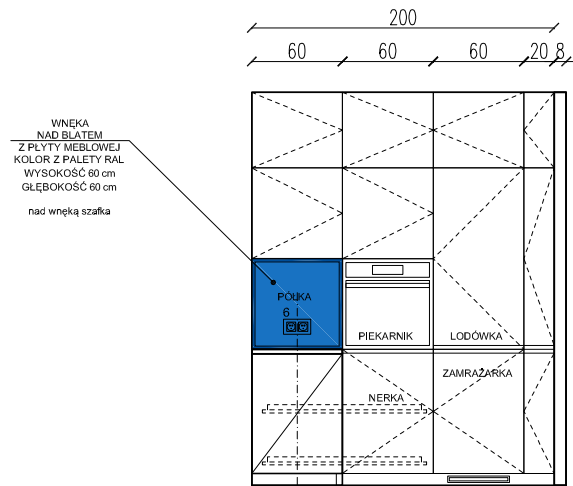
RYS. NR 16

24. Widok na salon z jadalnią.

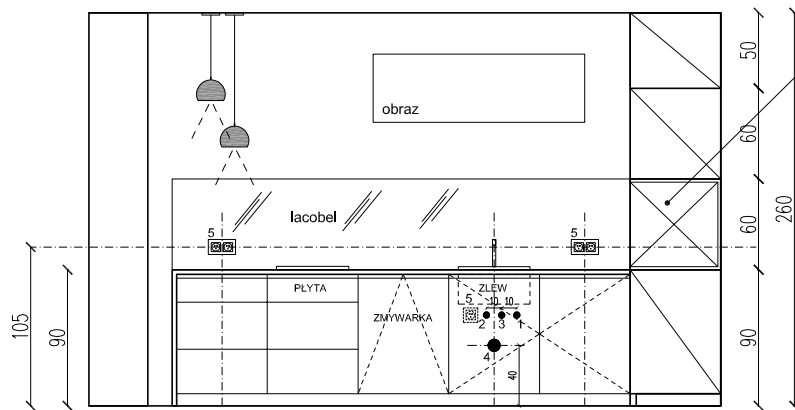

25. Jadalnia - widok na przedpokój.

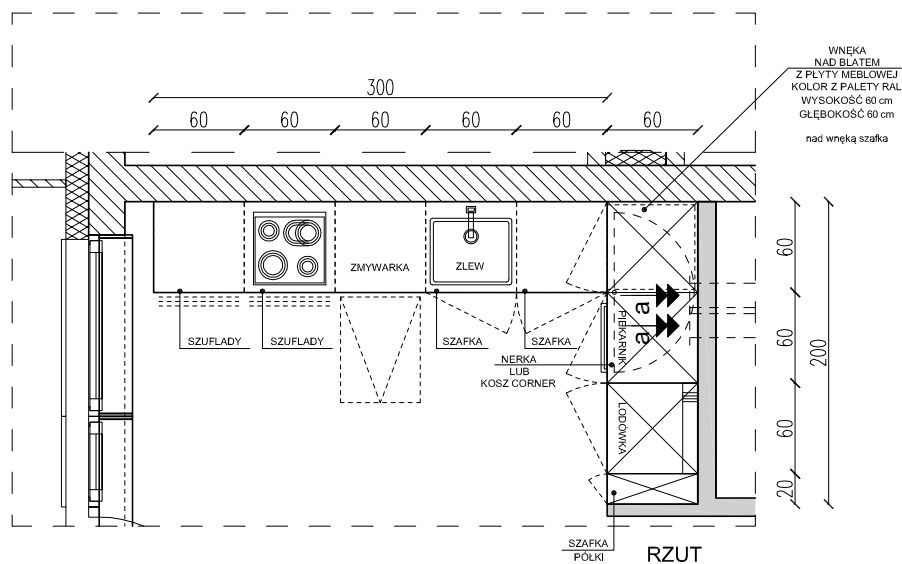

WIDOK ŚCIANY

BLAT: GRUBOŚĆ 3 cm - KOLOR DO WYBORU NA ETAPIE ZAMÓWIENIA
 FRONTY: BIAŁE - AKRYL - MATOWE / SATYNA
 OTWIERANIE: TIP-ON, FREZOWANY UCHWYT - FREZ DO WYBORU
 KORPUS: PŁYTA MEBLOWA - KOLOR BIAŁY
 PÓLKI: KOLOR BIAŁY
 SZUFLADY Z HAMULCEM
 WYPOSAŻENIE DODATKOWE: DO WYBORU NA ETAPIE ZAMÓWIENIA

WIDOK ŚCIANY

RZUT

26. Kuchnia - strefa wejścia.

27. Kuchnia.

28. Kuchnia - zabudowa meblowa.

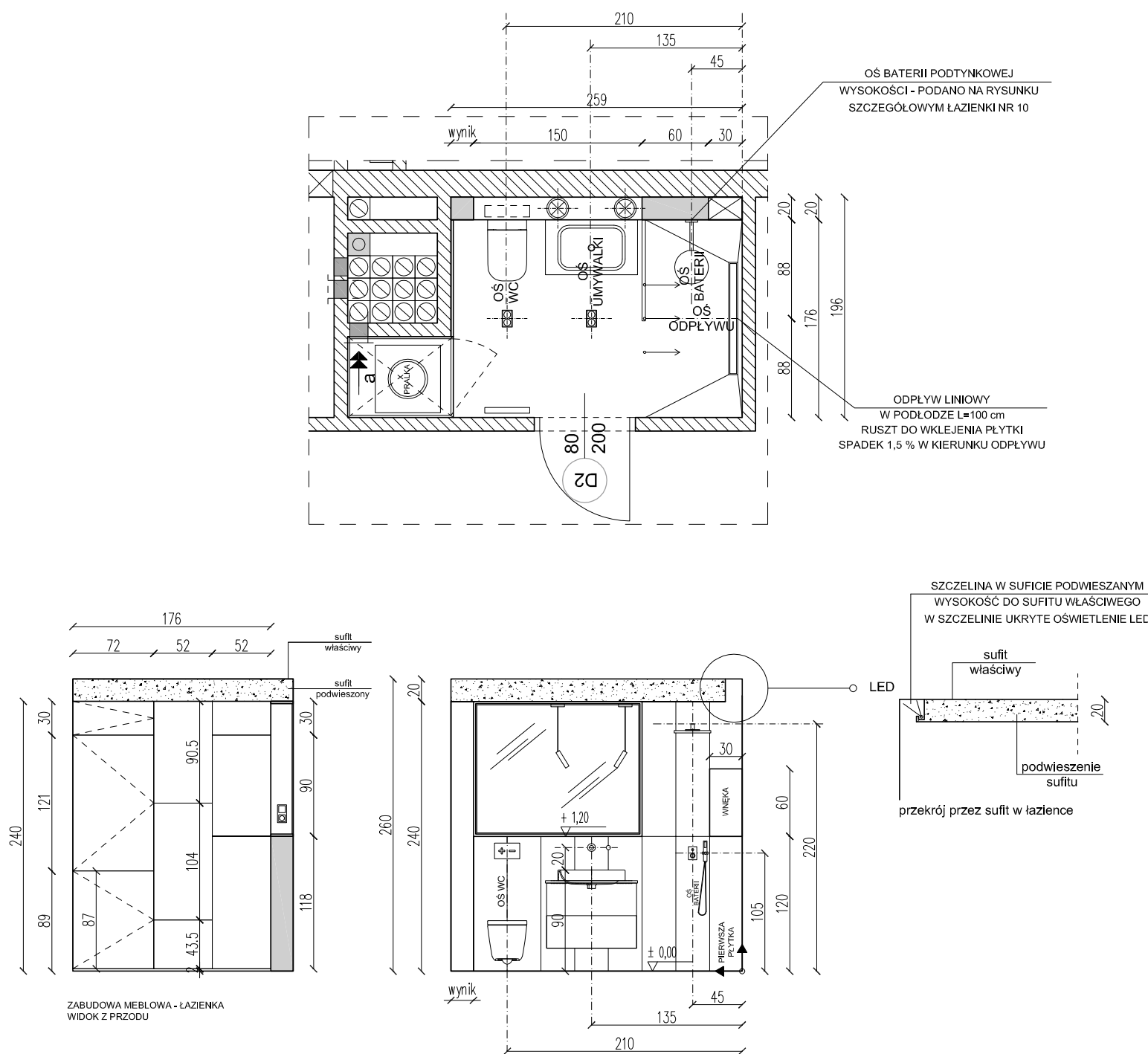

30. łazienka - wejście.

RYS. NR 18

31. Łazienka - widok na umywalkę i walk-in.

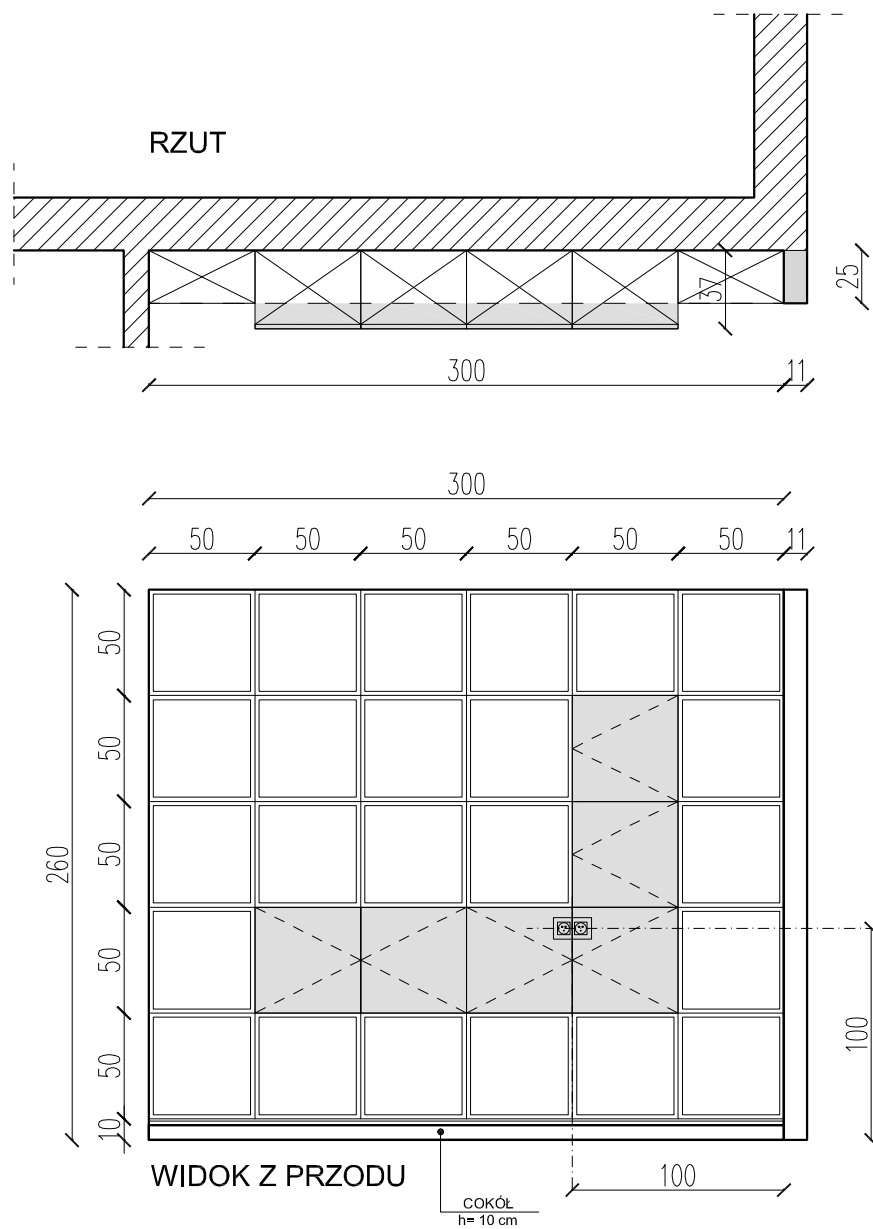

32. Łazienka - detale.

33. Łazienka - armatura
i detale.

FRONTY: KOLOR SZARY - LAKIER - MATOWE / SATYNA
 OTWIERANIE: TIP-ON
 KORPUS: PŁYTA MEBLOWA - KOLOR BIAŁY
 PÓŁKI: KOLOR BIAŁY

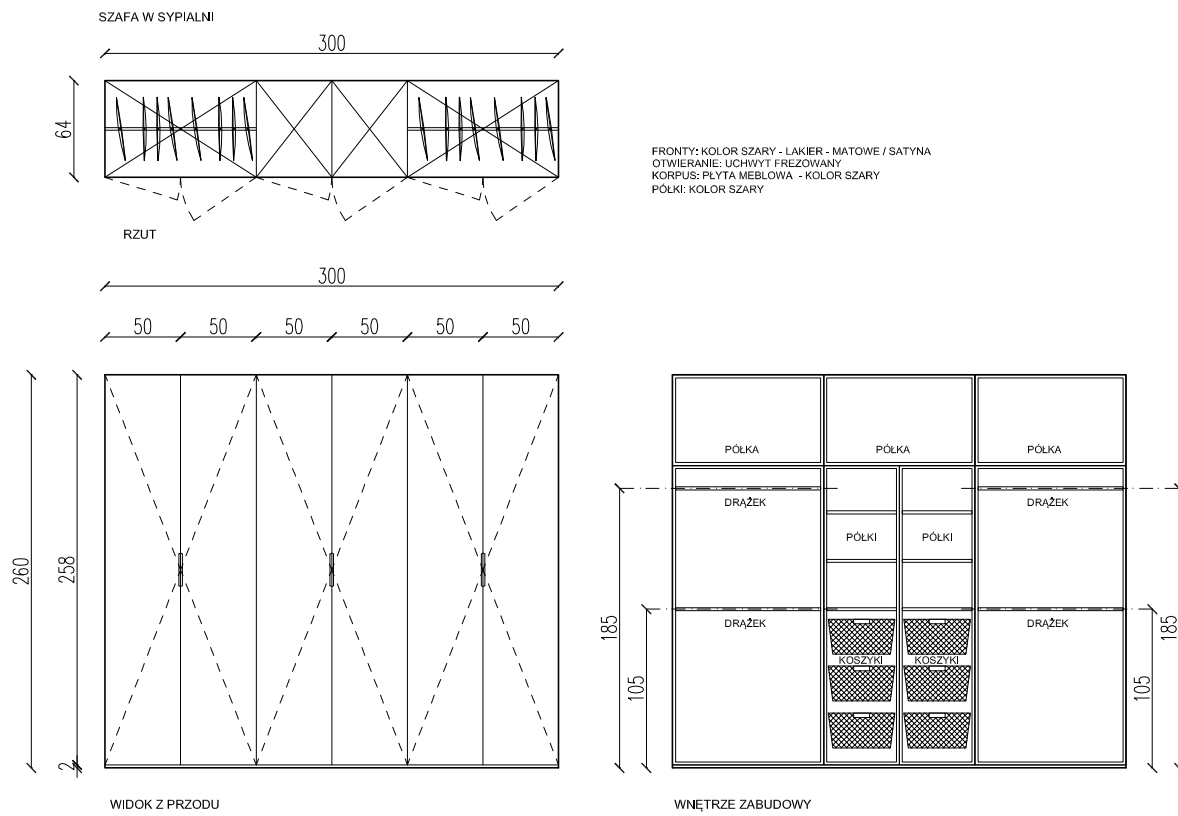

34. Przedsiónek - regał.

35. Sypialnia.

RYS. NR 20

37. Sypialnia - zabudowa meblowa.

38. Sypialnia - detale.

39. Sypialnia - wyjście.

40. Sypialnia - detale.

41. Sypialnia - strefa łóżka.

42. Sypialnia - widok na łóżko.

13

Dokumentacja wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego [wykaz załączników]:

- 1. Autoreferat w języku polskim i angielskim zawierający m.in. opis i prezentację oryginalnego osiągnięcia projektowego.**
- 2. Portfolio 2015-2019** wykaz dorobku artystycznego, naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego wraz z dokumentacją działalności projektowej, artystycznej i twórczej obejmującą okres po uzyskaniu stopnia doktora.
- 3. Dydaktyka** - dokumentacja pracy dydaktycznej obejmująca okres po uzyskaniu stopnia doktora.
- 4. Kopia dyplomu doktora** poświadczona przez dziekanat Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.
- 5. Kwestionariusz osobowy.**

Album 1

Autoreferat

- w języku polskim i angielskim
zawierający m.in. opis i prezentację
oryginalnego osiągnięcia projektowego

opracowanie graficzne i fotografie: Katarzyna Utecht

Na okładce logo Akademii Sztuki w Szczecinie,
Wydziału Sztuk Wizualnych
i Pracowni Projektowania Mebla
projektu profesora Lexa Drewińskiego

katarzyna.utecht@akademiasztuki.eu / 793 214 925

Szczecin, styczeń 2019